

Bilaga 3. UTKAST Programförslag, Asyl-, migrations- och integrationsfonden

CCI-kod	
Namn på engelska	Asylum, migration and integration fund
Namn på landets språk	Asyl-, migrations- och integrationsfonden
Version	
Första året	2021
Sista året	2027
Stödberättigande från och med	
Stödberättigande till och med	
Kommissionens beslut nummer	
Datum för kommissionens beslut	
Medlemsstatens ändringsbeslut, nummer	
Medlemsstatens ändringsbeslut, datum för ikraftträdande	
Överföring av mindre betydelse (artikel 24.5 i förordningen om gemensamma bestämmelser)	Ja/nej

1. Programstrategi: viktigaste utmaningar och verksamhetspolitiska åtgärder

Referens: Artikel 22.3 a iii, iv, v och ix i förordning (EU) 2021/1060 (förordningen om gemensamma bestämmelser)

Det finns ett tydligt behov av ett gemensamt asylsystem inom EU, där förfarandena är effektiva i alla migrationssituationer och de medlemsstater som är utsatta stöds genom gemensamma åtgärder. Europeiska kommissionens meddelande från hösten 2020 om reformen av EU:s invandrings- och asylpolitik och de lagstiftningsförslag som bifogas detta (den så kallade pakten) syftar till att reformera asylsystemet på ett heltäckande sätt. Reformen bygger redan på de lagstiftningsförslag som lades fram 2016, men vissa förslag har ändrats och helt nya har lagts fram. Syftet är att påskynda och effektivisera förfarandena, harmonisera kriterierna för beviljande av skydd och dela ansvaret för asylsökande mellan medlemsstaterna mer rättvist. Bestämmelserna skapar utvecklingsbehov i alla delområden i asylsystemen. I och med början av EU:s nya programperiod pågår fortfarande förhandlingar om paketet. Finland arbetar aktivt för en brådskande lösning på EU-nivå, men har också förutsatt en kritisk granskning av kommissionens förslag, i synnerhet ur ett grundläggande och människorättsligt perspektiv.

I Finlands regeringsprogram konstateras också att det krävs gemensamma europeiska lösningar för att svara på den globala flyktingläget. Finland främjar bildandet av gemensamma europeiska lösningar för asyl- och flyktingpolitik som respekterar mänskliga rättigheter i syfte att uppnå en rättvis och hållbar ansvarsfördelning mellan EU-länderna. Finland har visat solidaritet genom att delta i den interna omplaceringen av asylsökande från EU-länderna i Medelhavsområdet. Finland har sedan 1979 vidarebosatt kvotflyktingar som föreslagits av UNHCR.

Finland kommer att fortsätta att vidarebosätta de mest utsatta kvotflyktingarna, med särskild tonvikt på valet av familjer samt kvinnor och barn i svåra situationer i flyktingkvoterna. Fondens specifika mål 1 kommer att fortsätta att, i enlighet med periodens slut, stärka de regionala och lokala aktörernas kompetens, samarbete och processer för regionala och lokala aktörers placering av kvotflyktingar. I specifikt mål 4 används separat vidarebosättningsfinansiering inom ramen för fondens tematiska instrument, som kanaliseras genom de myndigheter som ansvarar för förfarandet för vidarebosättning av flyktingar och vidarebosättning av flyktingar i kommunen. Det skulle också vara möjligt att finansiera andra humanitära intagningar från tredjeländer, om det beslutas separat på nationell nivå. Det är också möjligt att använda finansieringen av det tematiska instrumentet för solidaritetsverksamhet mellan medlemsstaterna, såsom intern omplacering av asylsökande. Så länge förhandlingarna om pakten pågår, kan den exakta strukturen för den föreslagna permanenta solidaritetsmekanismen inte förutses. Det antas dock att det kommer att finnas olika typer av stödåtgärder, som ska väljas ut och att de interna överföringarna mellan medlemsstaterna också kommer att fortsätta i någon form. Under lagstiftningsförhandlingarna kan åtgärder vidtas på frivillig basis, såsom Finland har gjort.

När det gäller asyl- och mottagningssystemet gäller Finlands viktigaste utmaningar både tillämpningen av EU:s regelverk och behovet av att effektivisera asyلفörfarandet. Antalet sökande har minskat under de senaste åren och man har kunnat påskynda förfarandet för behandling av nya ansökningar. Den relativa andelen nya ansökningar har dock ökat och behandlingen av dem är tidskrävande. Bland de sökande finns det kunder som har väntat i till och med årtal på att deras ärende ska behandlas. Den långa tidsperioden i mottagningssystemet och osäkerheten inför framtiden har ökat de särskilda behoven till följd av den utsatta positionen.

Fonden kommer att ta itu med de identifierade utmaningarna i enlighet med AMIF-förordningen och kommissionens rekommendationer, bland annat genom att främja reformen och genomförandet av det gemensamma europeiska asylsystemet genom tillämpning av EU-lagstiftningen samt genom att effektivisera och utveckla förfaranden och informationssystem och samtidigt göra dem smidigare. Syftet är att säkerställa tjänsternas kvalitet, ett korrekt genomförande av rättssäkerhet och jämlikhet samt inkluderande åtgärder genom att stärka både myndigheternas och den tredje sektorns verksamhet. Stödåtgärder i rätt tid syftar inte bara till att förebygga passivisering och psykiska hälsoproblem för kunder, utan också till att främja villkoren för integration.

Fler än 250 000 utländska medborgare bor i Finland. Antalet invandrare har ökat stadigt och de senaste åren har cirka 70 procent av invandrarna varit medborgare i tredje land. Den vanligaste anledningen till att komma till Finland är fortfarande familj eller arbete. Mängden arbetskraft som kommer från tredje länder ökar.

Antalet sökande och mottagare av internationellt skydd har varierat kraftigt de senaste åren. Antalet personer som har blivit beviljade uppehållstillstånd har sjunkit sedan från rekordnivåerna år 2016. År 2019 beviljades de första uppehållstillstånden på grundval av internationellt skydd, 2 073 stycken, och för familjemedlemmar till personer som blivit beviljade internationellt skydd 1 525 stycken. 452 personer fick tillstånd på grundval av alternativt skydd och 434 personer på andra grunder. Storleken på flyktingkvoten i Finland har under de senaste åren varit 750–1 050 personer.

Syftet med regeringsprogrammet är att påskynda integrationen och öka invandrarnas delaktighet och jämlikhet inom alla samhällsområden. Integrationslagen kommer att reformeras på grundval av den redogörelse om integration som utarbetats av arbets- och näringsministeriet under åren 2019–2020. Strukturreformer som planeras för integration, främjande av sysselsättning och social- och hälsovårdstjänster kräver utveckling av tvärvetenskapligt kundarbete. Särskild uppmärksamhet behövs när det gäller sysselsättning, utbildning, förebyggande och minskning av rasism, diskriminering och fattigdom, samt i frågor relaterade till hälsa och välbefinnande och boende. Att påskynda integrationen ses som en metod att uppnå regeringens mål att höja sysselsättningsgraden. Regeringen har placerat invandrarkvinnor som en särskild målgrupp för integrationstjänster och krävt att andelen av organisationernas fria bildningsarbete ska ökas inom integrationen.

Finland främjar utbildnings- och arbetsrelaterad invandring, som stärker konkurrenskraften. Målen för det nationella åtgärdsprogrammet Talent Boost är ett Finland som är attraktivt för

experter, där arbetsgivare känner till och vill rekrytera internationella experter antingen från utlandet eller i Finland för att tillgodose expertbehoven och för att stärka sin tillväxt, internationalisering och förnyelse.

I situationen efter år 2015 har AMIF-fonden spelat en viktig roll i att främja integration. Man haft möjlighet att stödja kommuner och organisationer i att organisera tjänster som främjar tidig integration. Kunskapsbasen för integration har stärkts i forsknings- och kartläggningsprojekt som stöds av fonden. När det gäller laglig invandring har man särskilt utvecklat smidigheten i processer för tillståndprocesser och kundtjänst.

Programmet som utarbetats för perioden 2021–2027 är i linje både med regeringens integrationsmål och åtgärdsprogrammet Talent Boost, liksom med EU:s mål för utveckling av laglig invandring och handlingsplanen gällande integration. Fonden fortsätter sina ansträngningar för att effektivisera stödet för medborgare i tredjeländer i de tidiga stadierna av integrationen, främja tjänsternas inkludering, kompetens, kvalitet och kunskapsbas samt stärka färdigheter, kompetens och välbefinnande för de som är i behov av särskilt stöd. Invandrarnas delaktighet och jämlikhet ökas inom olika samhällsområden.

Med tidsbestämd budgetfinansiering finansieras verksamheten för flerspråkiga handlednings- och rådgivningstjänster och invandrarnas kompetenscentrum i de största städerna. AMIF erbjuder extra resurser till flerspråkiga handlednings- och rådgivningstjänster, bland annat för att förbättra stödet på det egna språket och tillgången till tjänster i flera kanaler, i synnerhet i områden där den ifrågavarande tjänsten inte finns tillgänglig. Dessutom utvecklas sektorsövergripande tjänster med AMIF-finansieringen, för att tillgodose också invandrarnas behov. Fonden betonar en höjning av sysselsättningsgraden genom att stärka arbetslivsorienteringen, kompetensen och språkkunskaperna för medborgare i tredjeländer, särskilt kvinnor som är hemma. Fonden främjar välbefinnandet för barn och familjer och stärker skolframgång för barn och unga, bland annat genom samarbete mellan hem och skola.

När det gäller integration kompletterar fonden ESF + -åtgärder genom att i synnerhet rikta dem till utsatta medborgare i tredjeländer i ett tidigt skede, samt genom att stärka kunskapsbasen för integration och digitalisering av den. AMIF-åtgärder fokuserar på att stärka allmänhetens och samhällets färdigheter och välbefinnande, medan ESF + utökar aktiviteterna till bland annat yrkesutbildning och arbetslivet.

Med EU-finansieringen kompletteras nationella åtgärder för utbildnings- och arbetsrelaterad invandring och lockas internationella talanger till Finland. Med hjälp av AMIF främjas utnyttjandet av lagliga vägar, förstärks kunskapsledning inom migrationsförvaltningen och utvecklas tillståndsförfaranden. Experternas invandring och rörlighet främjas i tredjeländer (ursprungsländer), till exempel genom information om ursprungsland och utveckling av kommunikation om sysselsättning och samhälle före inresan. ESF + skapar ett kontinuum för dem i hemlandet. Finansieringen från EU:s facilitet för återhämtning och resiliens (RRF) inriktas till att påskynda arbets- och utbildningsbaserade processer. AMIF kompletterar det bland annat genom att stödja personalintroduktioner, övervakning i efterhand av tillståndssökande och mer omfattande utvecklingsåtgärder för kundrelationer. Dessutom kompletterar AMIF-finansieringen RRF-åtgärder gällande automatisering av processer för

uppehållstillstånd och e-tjänster. I annat fall kommer AMIF-finansiering att allokeras till andra tillståndprocesser.

Fonden förväntas främja ett så effektivt, inkluderande och fullständigt stöd som möjligt för medborgare i tredje länder. Det önskade resultatet är att integrationstjänster och andra kompletterande tjänster, i synnerhet de som förverkligas av tredje sektorn, ska nå sina målgrupper effektivt, ägna särskild uppmärksamhet åt personer i särskilt utsatt ställning och samarbetar i partnerskapet för att främja integration. Målet är ett samhälle som präglas av deltagande och som är inkluderande, där invandrare ses som jämlika aktörer.

När programperioden 2021–2027 inleds, finns det redan tusentals asylsökande i Finland som antingen omfattas av mottagningstjänster eller vars tjänster har upphört.

Mottagningssystemet omfattar fortfarande asylsökande som kom år 2015 som antingen väntar på ett beslut från Migrationsverket eller förvaltningsdomstolen, eller som har lämnat in en ny ansökan om asyl efter att ha fått ett negativt beslut. Under åren 2016–2019 har antalet frivilligt återvändande personer kontinuerligt minskat. Ett centralt problem är utmaningarna med tvångsåtersändanden och i synnerhet återtagandesamarbetet, som åter upp effektiviteten i det frivilliga återvändandesystemet, men frågan påverkas även av till exempel det faktum att återintegration upplevs som svårt. Utvecklingsriktningen har inte ändrats genom en ökning av kontantbidraget till återvändande.

Under programperioden 2014–2020 utvecklades återvändanderådgivning och -kommunikation, samarbetet med utrikesministeriet och ursprungsländerna samt samarbetet med intressenter. I verkställande av avlägsnande ur landet har man betonat en stärkning av kompetensen, harmonisering av förfaranden och främjande av återtagandeavtal samt utvecklingsåtgärder för informationssystem. Processerna för övervakning av återvändanden, identifiering av sårbarheten hos dem som ska återsändas och samarbetet mellan myndigheter har stärkts. Den största utmaningen för avlägsnande ur landet är fortfarande ovilligheten hos de viktigaste ursprungsländerna att ta emot sina medborgare.

Åtgärderna från perioden som är på väg att upphöra är till stor del fortfarande relevanta. Som nödvändiga utvecklingsobjekt har man även identifierat utrikespolitiska metoder och ett stärkt samarbete med ursprungslandet, kopplingar till utvecklingssamarbetet och civil krishantering, samarbetet med diasporan och organisationer samt uppföljning av återvändandet. Avgörande är även behovet av att utveckla mer permanenta strukturer för samarbete mellan myndigheter och organisationer. Ett litet land bör vid behov även genomföra gemensamma projekt med andra EU-aktörer, till exempel för att genomföra uppföljning.

I regeringsprogrammet fastställs målet att vidareutveckla systemet för frivilligt återvändande, återvändandeavtal med centrala tredjeländer vars medborgare Finland kan återsända på ett säkert sätt, och förebygga och bekämpa olaglig vistelse och därmed förknippad människohandel och utnyttjande. Som en del av denna helhet kommer lagstiftning och tillämpningspraxis att utvecklas, för att främja att de som har fått ett negativt asylbeslut i Finland kan få uppehållstillstånd mer flexibelt på grundval av arbete och förebygga och bekämpa papperslöshet genom omfattande myndighetssamarbete.

Åtgärdsprogrammet mot olaglig inresa och olaglig vistelse i landet har uppdaterats för 2021–2024. Enligt prioriteringarna i åtgärdsprogrammet mot olaglig inresa och olaglig vistelse i landet och EU-pakten (inklusive återvändandedirektivet) kräver ett fungerande invandringssystem omfattande, starka och effektiva förvaltningsmekanismer både i Finland och i tredjeländer. Åtgärdsprogrammet mot olaglig inresa och olaglig vistelse i landet innehåller 52 åtgärder för att påverka de olika stadierna i flyttrörelsen. AMIF stöder genomförandet av åtgärdsprogrammet, särskilt när det gäller återvändningar, men också till exempel genom utveckling av lagliga vägar.

Med AMIF-åtgärder tar man tag i incitamenten för återvändande i ett så tidigt skede som möjligt och säkerställer tillräckligheten för återvändandesystemet. Tjänster för frivilligt återvändande stärks och man strävar efter att öka kundernas förtroende för systemet. Hållbar återintegration och relaterade olika samarbetsformer i ursprungsländerna främjas. I ursprungsländerna stärks även samarbetet för att bekämpa olaglig flyttrörelse och främja återtagandeavtal. Funktionaliteten för informationssystem som stöder återvändandeåtgärder och en tillräcklig kunskapsbas säkerställs. Övervakningen av återvändningarna och stödet till det relaterade samarbetet kommer att fortsätta. Nya element i programmet består av utvecklingsåtgärder förknippade med tagande i förvar samt utvecklingsåtgärder i enlighet med Schengenbedömningar och -rekommendationer.

Med åtgärderna som stöds av fonden strävar man efter ett allt mer omfattande och fullständigt förvaltningssystem för återresa. Målet är att systemet för återresa effektivt når sin målgrupp, tillhandahåller omfattande tjänster, även med hänsyn till de i utsatt ställning, och fungerar i smidigt myndighetssamarbete både i Finland och i ursprungsländerna, och vad gäller EU-samarbete. Systemet för återvändande kompletterar serviceutbudet för återintegration.

Övergripande principer

I programmets alla åtgärder tas hänsyn till horisontella principer i enlighet med artikel 9 i den allmänna förordningen om fonder.

Inom alla delområden kommer ansträngningar att göras för att tidigt identifiera, nå och ta hänsyn till individuella behov hos tredjelandsmedborgare i utsatt ställning som behöver starkare stöd.

Fonden främjar för sin del verkställandet av Statsrådets handlingsplan mot människohandel genom att utveckla olika aktörers förmåga att identifiera offer för människohandel och annat utnyttjande. Syftet är att förbättra handledningen av offer till hjälpsystemet för offer för människohandel.

Fondens finansiering används inte till att upprätthålla lagstadgad grundläggande verksamhet, men med hjälp av den kan man komplettera, effektivisera och utveckla budgetfinansierad verksamhet.

Samordningen av fonden och främjande av synergier med nationell och annan EU-finansiering (ESR+, EAKR, BMVI, Global Europe NDICI, RRF) säkerställs med ett intensivt myndighetssamarbete samt i fondens övervakningskommitté, samordningsgruppen för migration och integration och samordningsgruppen för återvändande.

I enlighet med artikel 8 i den allmänna förordningen kommer programmet att genomföras i samarbete med och med hjälp av olika nätverk, med beaktande av de tredje och fjärde sektorerna och genom förstärkning av invandrarorganisationernas roll.

Tillämpningsområdet för programmet omfattar Fastlandsfinland och landskapet Åland. Behovet av och utbildning i det svenska språket beaktas när programmet genomförs.

Fondens förvaltningsmyndighet är inrikesministeriet. Revisionsmyndigheten är finansministeriets finanscontroller. Antalet årsverken för förvaltnings- och revisionsmyndigheten beräknas kvarstå ungefär på samma nivå som under perioden 2014–2020. En betydande ökning av finansieringen innebär även en ökning av antalet åtgärder som får bidrag, vilket beräknas öka myndigheternas arbetsbörda. För att kunna sköta programperiodens uppgifter och överlappningar bereder sig förvaltningsmyndigheten på ett behov av att öka personalstyrkan med tre årsverken. Man strävar efter att jämna ut arbetsmängden även genom att öka användningen av förenklade kostnadsmodeller i fonderna.

2. Specifika mål (upprepas för varje specifikt mål, utom tekniskt bistånd)

Referens: artikel 22.2 och 22.4 i förordningen om gemensamma bestämmelser

2.1. Man stärker och utvecklar alla aspekter av det gemensamma europeiska asylsystemet, inklusive dess yttre dimension

2.1.1 Beskrivning av ett specifikt mål

Antalet personer som söker internationellt skydd i Finland har minskat jämfört med den exceptionella nivån från 2015 och stabiliserats vid en årlig nivå om cirka 4 000 sökande. I led med COVID-19-pandemin minskade antalet sökande ytterligare. Under de senaste åren har andelen nya ansökningar av alla asylansökningar ökat kraftigt. År 2019 var närmare hälften av asylansökningar nya ansökningar. Andelen ensamkommande minderåriga av det totala antalet sökande har minskat. I slutet av 2020 var cirka 6 500 asylsökande inskrivna i Finlands mottagningssystem och av dem var cirka 71 procent män och 29 procent kvinnor.

Reformen av det gemensamma asylsystemet i Europa påverkar det nationella asylförfarandet. Lagändringen i enlighet med direktivet om asylförfarande gällande utlänningslagens handläggningstider för asylansökningar trädde i kraft 2018. Enligt huvudregeln ska asylansökningar som anhängiggjorts efter detta handläggas inom sex månader från att de har anhängiggjorts. Även i regeringsprogrammet konstateras det att smidigheten i asylförfarandet och förverkligandet av de grundläggande rättigheterna ska säkerställas, och att asylansökningarna ska handläggas utan otillbörliga fördröjningar i det individuella förfarandet som garanterar rättsskyddet med en målhandläggningstid på sex månader.

Man har lyckats påskynda handläggningstiderna för asylansökningarna gällande nya ansökningar i enlighet med målet. En utmaning har visat sig vara ansökningar som anhängiggjorts under tidigare år och som förvaltningsdomstolen har återsänt. Asylprocessen förlängs även av eftersläpningar i rättssystemet. Merparten av kunderna som är inskrivna på förläggningarna har också fått minst ett avslag på ansökan. Uppfyllandet av skyldigheten gällande handläggningstiderna samt handläggningen av nya ansökningar från tidigare år påvisar ett behov av att trygga tillräckliga personalresurser för asylutredningen även med beaktande av plötsliga fluktuationer i antalet asylsökande.

En del av asylprocessen som särskilt binder upp personalresurser är asylintervjuerna och andra höranden med anknytning till utredningen av de sökandes ansökningsgrunder. En utmaning för hur smidiga och ekonomiska intervjuerna är samt ur perspektivet för kundernas rättssäkerhet är även den varierande nivån på tolkarna samt tillgången till tolkar.

Under de senaste åren har man lagt ned förläggningar då antalet sökande har minskat. Mer än en tredjedel av de sökande bor i privata inkvarteringar. Övergången från mottagningsskedet till integrationsskedet för minderårig som befinner sig i Finland utan vårdnadshavare har man strävat efter att göra smidigare genom att grunda så kallade hybridenheter för minderåriga, där den minderåriga kan fortsätta bo även efter att hen har fått uppehållstillstånd.

Även om inkvarteringskapaciteten och infrastrukturen i huvudsak är tillräckliga och korrekt dimensionerade enligt den nuvarande nivån på antalet sökande, har kapaciteten för mottagandet och tagandet i förvar visat sig vara utmanande i vissa områden och framförallt i huvudstadsregionen. Dessutom är fastigheterna som inhyser förläggningarna och förvarsenheterna

i många fall föråldrade. I dem har man med dålig framgång lyckats ta hänsyn till specialbehov, såsom rörelsehinder.

Identifiering och beaktande av specialbehov hos personer som befinner sig i en särskilt utsatt ställning förutsätter stödåtgärder. På förläggningarna finns kunder som länge varit inskrivna i systemet och som har ett stort servicebehov. I mottagningssystemet och utanför förläggningarna förekommer en brist på mentalvårdstjänster och kompetens inom temaområdet. Man måste kunna erbjuda tjänster som baseras på individuella behov och som följer principerna för likabehandling och icke-diskriminering.

Enligt regeringsprogrammet ska ställningen för offer för människohandel förbättras. Lagstiftningen gällande att hjälpa offer för människohandel reformeras och man ombesörjer en trygg boendeservice med stöd för offren på det sätt som EU-lagstiftningen och EU-strategin gällande bekämpning av människohandel förutsätter. Antalet kunder inom hjälpsystemet för offer för människohandel, som fungerar i anslutning till mottagningssystemet, har mångdubblats sedan 2015. Även kundernas minderåriga barn omfattas av hjälpsystemets tjänster. Den kraftiga ökningen av antalet kunder beskriver den ökade kompetensen att identifiera fenomenet som skett inom olika myndigheter.

I regeringsprogrammet betonas behov av att stärka rättssäkerheten för asylsökande. Ändringar i lagstiftningen som främjar detta ska också beaktas i utvecklingen och utbudet av juridisk rådgivning och rättshjälptjänster. Den till mottagningstjänsterna anknutna juridiska rådgivningen som ges till kunderna har utvecklats med stöd av olika aktörer.

I enlighet med regeringsprogrammet ska integrationen inledas redan på förläggningen. I regeringsprogrammet betonas dessutom strävan att identifiera invandrarnas kompetenser. Man strävar efter att utveckla mottagningssystemets arbets-, utbildnings- och annan aktiverande verksamhet för att främja självständigheten och välfärden för de asylsökande.

Invandringstrycket 2015 påvisade behoven inom mottagningssystemet att ha beredskap för plötsliga förändringar i antalet asylsökande. Till följd av detta och för att bereda sig på stora mängder kunder inledde man också ett arbete för att utveckla datasystemen som används inom registreringen av sökande. Med anledning av knappa resurser är arbetet ännu inte klart. Moderna datasystem har en central betydelse för att många tidskrävande uppgifter ska kunna automatiseras, varvid man även kan reservera mer tid för det faktiska kundarbetet. En smidig digital ärendehantering främjar kundernas rättssäkerhet. Tryggande av ekonomin för mottagningsverksamheten och i större utsträckning asylprocessen samt upprätthållandet av beredskapen förutsätter en utveckling av rapporterings- och behandlingssystemen samt kopplingar mellan olika datasystem.

Inom asyl- och flyktingpolitiken bedriver Finland kontinuerligt samarbete med såväl EU- som nordisk nivå och främjar således gemensamma praxis. Man strävar efter att ytterligare effektivisera insamling, analys och delning av information gällande ursprungsland som stöder beslutsfattandet.

I EU-debatten har man betonat ett behov av att förbättra lägesbilden för asylsystemets funktion. För Eurodac-systemets del har man lyft fram ett behov av att gå över till att räkna antalet sökande i stället för antalet ansökningar, varvid man skulle få en med verkligheten bättre överensstämmande bild av antalet asylsökande i de olika medlemsstaterna. Dessutom har man ansett det viktigt att på

bredare basis utnyttja informationen som fås från datasystemen gällande de asylsökandes rörelse över EU:s yttre gräns och inom medlemsstaternas område. Med hjälp av en bättre lägesbild kan man skapa mer exakta modeller för prognostisering.

Vidarebosättning har fått mer tyngd som en del av en helhetsbetonad infallsvinkel gentemot flyttrörelsen. Det syns i sättet att dela det globala ansvaret för flyktingar och som en del av den hållbara hanteringen av flyttrörelsen. Det operativa samarbetet och informationsutväxlingen effektiviseras mellan EU-medlemsstaterna. Utöver UNHCR kommer dessutom särskilt EASO:s allt större roll med tanke på vidarebosättning att uppmärksammas i utvecklingen av nationella förfaringssätt.

Finland främjar en bredare användning av kvotflyktingsystemet. Flyktingkvoten höjdes till 1 050 personer för 2021. Finland lägger vikt vid att välja personer som befinner sig i en utsatt ställning. En del av kvoten är reserverad för nödfall, som saknar områdes- eller medborgarskapsbegränsning och som föreslås av UNHCR. Finland har också vidarebosatt flyktingar inom ramen för den evakueringsmekanism för flyktingar i utsatt ställning som UNHCR inrättade 2017 (Emergency Transit Mechanism ETM). Mekanismen förutsätter ett smidigt förfarande av alla aktörer i processen. Allmän beredskap och förfaranden för urval av kvotflyktingar och för en effektiv och snabb övergång till Finland måste utvecklas, även med beaktande av exceptionella situationer som pandemier.

En smidig vidarebosättning förutsätter ett tillräckligt årligt antal kommunplatser. Erfarenheterna av vidarebosättning och humanitär migration berör idag ett stort antal finska kommuner - under till exempel 2020 tog totalt 47 kommuner emot kvotflyktingar. Tryggheten av kontinuiteten i kommunernas vidarebosättningsverksamhet kräver också kompetens gällande stödjande åtgärder, särskilt på region- och lokalnivå.

Under programperioden 2014–2020 lyckades man med hjälp av AMIF effektivt svara på de behov som migrationstrycket åren 2015–2016 orsakade och detta gjorde man genom att effektivisera asyl- och mottagningssystemet och dess kapacitans. I synnerhet gjordes myndigheternas förfaringssätt smidigare, inklusive beträffande utvecklingen av datasystemen som utnyttjas inom mottagningen och behandlingen av asylansökningar. För vidarebosättningens del stödde man lokala och regionala aktörer för att förbättra förutsättningarna för vidarebosättning. Utvecklingen av periodens åtgärder fortsätter under programperioden 2021–2027.

För att svara på identifierade utvecklingsbehov kommer fonden att förverkliga följande verkställighetsåtgärder och funktioner:

Säkerställa en enhetlig tillämpning av unionens regelverk och prioriteringar som har samband med det gemensamma europeiska asylsystemet;

- Det nationella asylsystemet kommer att utvärderas, utvecklas och ändras för att återspegla förändringar i EU:s lagstiftning. Systemets funktioner kommer att omorganiseras, arbetsprocesser i olika myndigheter effektiviseras och datasystem utvecklas. Riktade utbildnings- och informationsåtgärder kommer att organiseras för myndigheter och aktörer

inom tredje sektorn. Myndigheternas instruktioner och instruktioner till asylsökande kommer att utvecklas.

- Den infrastruktur som krävs för eventuella nya asylförfaranden kommer att stärkas, särskilt för att asylansökningar ska kunna behandlas inom en kort tidsperiod, medan sökande är inkvarterade nära gränsen, i enlighet med kommissionens förslag gällande gränsförfarande.
- Asylförfarandets kvalitet förbättras och dess effektivitet ökas för att påskynda handläggningstiderna, till exempel genom utbildning av personalen, upphandling av arbetsredskap, program och apparatur, utveckling av datasystem och automatisering av funktionerna. Man bereder sig på situationer som omfattar storskalig invandring. Nationella elektroniska datasystem anpassas för att motsvara förutsättningarna i EU-förordningarna gällande kompatibilitet mellan datasystem. Datasystem kommer att utvecklas för att stödja ett tekniskt smidigare beslutsfattande och kvaliteten på besluten.
- Datatillgängligheten i asylprocessen kommer att förbättras. Användningen av Eurodac-systemet och de data som erhålls genom det kommer att integreras i ärendehanteringssystemen. EU:s gemensamma ansvarsfunktioner och den kompetens och de metoder som ansvarsbestämningen förutsätter utvecklas. Fullständig efterlevnad av dessa förfaranden i rätt tid säkerställs genom att integrera datautbytet i ärendehanteringssystemen.
- Processerna för att arrangera höranden med anknytning till asylansökningarna effektiviseras och förtydligas. Sökande i särskilt utsatt ställning garanteras ett så smidigt ansökningsförfarande som möjligt, inklusive tillgång till juridiska tjänster och annat nödvändigt stöd för att säkerställa att den sökande kan dra nytta av och följa de rättigheter som är knutna till asylförfarandet. (75/90 %)
- Genom smidig och krypterad digital informationsutväxling mellan kunderna, deras ombud och företrädare och myndigheterna garanteras kundens rättssäkerhet samt säkerställer man att ärenden handläggs i rätt tid. Med en effektiv och automatiserad hantering av händelseförlopp minskas mängden resurser som behövs i dem.
- Genomförandet av de asylsökandes rättssäkerhet och likabehandling tryggas i såväl ansökningskedet som vid överklagan. Tillgången till och kvaliteten på juridisk rådgivning och rättshjälptjänster, inklusive implementeringen av elektronisk medel, stärks. Smidigheten i asylintervjuerna främjas via kommunikationsmedel, genom att utveckla tillgången till och kvaliteten på tolkning samt genom att ta i bruk maskinell tolkning och maskinöversättningar. (75/90 %)
- Kommuner och NTM-centraler som tar emot kvotflyktingar erbjuds utbildning som stöder förutsättningarna för kompetens och vidarebosättning.

- Kvaliteten på vidarebosättningen och dess effektivitet bedöms i samtliga skeden av förfarandet.

Stödja kapaciteten i medlemsstaternas asylsystem avseende infrastruktur och tjänster när det är nödvändigt, inklusive regional och lokal nivå

- Asyl- och mottagningssystemets kapacitet kommer att stödjas när det gäller infrastruktur och tjänster. Mottagningsförhållandena utvecklas för att säkerställa systemets effektivitet, kapacitans och anpassningsbarhet.
- Man säkerställer tillräcklig kontakt med dem som bor i privata inkvarteringar och utvecklar olika metoder för detta. Man stärker myndigheternas och förläggningarnas förmåga att identifiera servicebehoven hos dem som bor i privata inkvarteringar och utveckla stöd och tjänster riktade till dem. (75/90 %)
- Man påskyndar inledningen av integrationen genom att göra övergångsskedet från förläggningen till kommunen smidigare. Integrationens förutsättningar och identifiering av kompetens främjas redan i mottagningsskedet. Arbets- och undervisningsverksamheten, den aktiverande verksamheten och samarbetet med aktörer i tredje sektorn som ordnas på förläggningen utvecklas. Dessutom förmedlas olika möjligheter till arbets- och utbildningsverksamhet till kunderna även utanför förläggningen. Asylsökandens delaktighet främjas i förhållande till det omgivande samhället med stöd av tredje sektorn I åtgärderna beaktas även de sökande som bor i privata inkvarteringar. (75/90 %)
- Man stärker identifieringen och hänsynstagandet till kunder i utsatt ställning och handleder dem till stödtjänsterna. Man utbildar personalen i mottagningssystemet. Barnets intresse beaktas i utvecklingsåtgärder gällande asyl- och mottagningssystemet. Man stärker systemet med företrädare för ensamkommande barn. Man tryggar förverkligande av rättigheterna för offer för människohandel och deras tillgång till stödåtgärder. Man utvecklar nya sätt för förläggningarna att kontakta kunder, som har specialbehov med anledning av en utsatt ställning. Man utvecklar arbetsredskap och kompetens för mentalvårdsarbete i mottagningssystemet. (90 %)
- Förläggningarnas infrastruktur uppdateras så att den motsvarar de nuvarande stödbehoven, i synnerhet hos specialgrupper. Fastigheter repareras och utrustas till exempel vad gäller lämpliga lokaler för undervisning och sjukvård, tydlig sektionsindelning av avdelningarna i inkvarteringslokalerna samt säkerhetsarrangemangen. I fastigheterna ordnas datasäkra datakommunikationsförbindelser. Behoven av isolerings- och karantänlokaler uppmärksammas. Även förhållandena vid enheterna för tagande i förvar uppdateras. Eventuella förnyelsebehov förknippade med mottagningen och kapaciteten för tagande i förvar, som föranleds av EU-kommissionens förordningsförslag, beaktas. (75/90 %)

- De manuella funktionerna i ärendehanteringssystem automatiseras för att effektivisera tjänsterna i och driften av mottagningssystemet och för att rikta arbetstiden mer effektivt. Datasystemen och -anslutningarna planeras så att de kan skalas också för en storskaligare invandring. Personalen utbildas med beaktande av de genomförda ändringarna. Man säkerställer att det i mottagningssystemet finns tydliga regler, roller och verksamhetsprinciper med tanke på säkerheten.
- Lägesbilden gällande asylsystemets verksamhet och flyttrörelsen förbättras för att öka förutsägbarheten i den humanitära invandringen och detta gör man genom att utveckla datasystem, förfaranden för informationsinsamling samt samarbetet och utbyte av landsinformation myndigheter emellan på såväl nationellt plan som i hela EU. Användningen av uppgifter om ursprungsland kommer att effektiviseras genom utveckling av informationsenheters förvaltnings-, uppdaterings- och tekniska lösningar. Det sektorsövergripande myndighetssamarbetet effektiviseras mellan parter som producerar och använder landsinformation för att förbättra användbarheten av aktuell landsinformation.
- Åtgärder i samband med vidarebosättningssystemet. För att stödja mottagandet av kvotflyktingar och den inledande integrationen främjas kommunernas och tredje sektorns medverkan till exempel genom utnyttjande av lokalt förankrad integrationsprogram. (90 %)

Ökat samarbete med tredjeländer för att hantera flyttrörelsen, inklusive åtgärder för att öka dessa beredskaper för att skydda personer i behov av internationellt skydd, inom referensramarna för internationellt samarbete

- Effektiv vidarebosättning stöds genom att utveckla gemensamma verksamhetsätt och främja informationsutbyte och samarbete med anknytning till vidarebosättning mellan medlemsstater, tredjeländer och internationella organisationer

Finansieringsinstrument används inte.

Operativt stöd används för offentliga uppgifter och tillhandahållande av tjänster för att tillämpa det gemensamma europeiska asylsystemet, vilket ger fördelar på EU-nivå. Med stödet täcks kostnader för Migrationsverkets personal och tjänster, i synnerhet för att säkerställa asyلفörfarandet och påskynda handläggningstiderna. Migrationsverket ansvarar för handläggningen av asylansökningar i Finland.

Resultatmål:

- I led med de åtgärder som förverkligas inom ramarna för det specifika målet effektiviseras och påskyndas asylförfarandet, i synnerhet genom att utveckla myndigheternas samarbete, arbetsfördelning och arbetssätt. Ansökningarna kan i huvudsak avgöras i enlighet med utlänningslagen inom den utsatta tiden på sex månader.
- Förläggningarnas infrastruktur är modern och mycket lämplig för verksamheten.
- I mottagningstjänsterna beaktas olika kunder och deras behov ännu bättre.
- Från asylförfarandet och mottagningssystemet får man noggrannare och mer detaljerad information än tidigare. Tillgången till aktuell landsinformation tryggas.
- Fonden har effektiviserat förfarandet för vidarebosättning och främjat relaterat internationellt samarbete och vidarebosättning av flyktingar i kommunerna.

2.1 Man stärker och utvecklar den lagliga migrationen riktad till medlemsstaterna i enlighet med deras ekonomiska och sociala behov, och främjar en effektiv integration och social integration av tredjelandsmedborgare.

2.1.1 Beskrivning av ett specifikt mål

De vanligaste orsakerna till att komma till Finland är arbete, familj och studier. Mängden arbetskraft som kommer från tredjeländer ökar. Under 2019 inlämnades 12 687 första ansökningar om uppehållstillstånd på grund av arbete och om dessa fattade 9 461 positiva beslut.

Utvecklingen av lagliga inresevägar är en central del av flyttrörelsepolitiken. Förutom att skapa helt nya inresevägar, kan det även innebära en möjlighet att främja befintliga arbets- och utbildningsgrundade inresevägar och därigenom trovärdigheten för de lagliga inresevägarna. Aktuella sådana i både EU-debatten och på nationell nivå är så kallade kompletterande vägar, det vill säga arrangemang, där uppehållstillståndet beviljas till exempel på basis av studier eller arbete till en person, som befinner sig utomlands och som man bedömer har ett behov av internationellt skydd. Syftet är att göra det möjligt för personen att komma in i landet lagligt och säkert.

Familjebaserad invandring är en viktig del av den helhet som lagliga inresevägar utgör. Man har i enlighet med regeringsprogrammet startat ett nationellt utrednings- och författningsprojekt, i vilket man utvärderar lagstiftningen gällande familjeåterförening för personer som uppstår internationellt skydd, detta för att främja skyddet av familjelivet och genomförandet av barnets bästa.

Det sektorsövergripande åtgärdsprogrammet Talent Boost, som främjar regeringens mål, främjar på bred basis invandringen av arbetskraft och studerande. Målet är ett Finland som lockar internationella experter.

Utmaningen är att processerna för uppehållstillstånd visar sig vara långsamma och komplicerade. Regeringsprogrammets mål är att gradvis uppnå en handläggningstid på högst en månad för alla arbets- och utbildningsbaserade uppehållstillstånd och två veckors handläggningstid för

ansökningar från specialsakkunniga, startup-företagare och deras familjemedlemmar samt att säkerställa att man håller sig inom ramarna för handläggningstiderna.

Hållbar rekrytering från ursprungsländerna förutsätter goda arbetsförhållanden och jämlikhet. Det är viktigt att trygga att den finska arbetsmarknaden fungerar efter givna spelregler och bland annat beakta rekommendationer beträffande etisk rekrytering.

Uppnåendet av målen kräver förutom lagändringar även en ökning av medvetenheten om karriärmöjligheterna i Finland, långsiktigt samarbete, utveckling av elektroniska system, förnyande av kundkommunikationen, inskolnings- och utbildningsmaterialet, verksamhetssätten och -processerna i ansökningsförfarandet samt utveckling av digitaliseringen av behörighets- och legitimeringskanaler och rekrytering som görs i tredjeländer.

Behovet av arbetskraft inom kommunerna, och i synnerhet inom social- och hälsovårdstjänsterna, förutsätter mångsidig kompetens. Det finns ett behov av att öka fungerande tilläggsutbildningar, kompletterande utbildningar och fortbildningar samt utbildningar i ursprungsländerna och skapa en koppling till arbetet med att locka och behålla experter. Främjande av parternas möjligheter till arbete har också en långsiktig inverkan på tillgången till experter.

Utmaningarna inom tillståndsprocessen består av bland annat den digitala utvecklingen, tillstånds-förfarandet och stödåtgärderna (t.ex. inskolning, utbildning, kommunikation), resursbrist, behovet av ytterligare utredningar av tillståndsansökningar samt flaskhalsarna i lagstiftningen och förfalskade bifogade dokument. Informationsbehoven hos parterna inom migrationsförvaltningen och deras effektiva informationsdelning med moderna metoder ska säkerställas.

I tryggheten av enhetlighet i tillståndsprocessen utgör tillförlitlig identifiering av personens identitet en utmaning. Det finns ett behov av att i myndighetsarbete i större utsträckning utnyttja biometrik, robotstyrd processautomation, artificiell intelligens och processer för maskininlärning vid genomgång av material, klassificering av uppgifter, enskilda granskningar och verifiering av identiteter i enlighet med dataskyddskraven.

Under programperioden 2014–2020 effektiviserades, förenklades och harmoniserades tillståndsmyndigheternas processer samt förtydligades instruktionerna till kunder i tillstånds-förfarandet. Utvecklingen av tillstånds-förfarandet fortsätter under perioden 2021–2027, men man kommer att satsa ännu mer på att stärka de lagliga inresevägarna och främja invandringen av experter.

Det centrala i förnyandet av integrationsåtgärderna är i enlighet med regeringsprogrammet påskyndande av integrationen. I slutet av 2020 uppgick antalet utländska arbetslösa arbetssökande vid TE-byråerna till 37 651, varav 47 procent var medborgare i ett tredjeland. I integrationsutbildningen deltog 11 556 medborgare från tredjeländer och av dessa var 63 procent kvinnor.

Flyktingar placerades runtom i Finland. Flytt till förläggning riktas för det mesta till större städer, i synnerhet huvudstadsregionen. Under 2020 överfördes 2 666 personer som fått uppehållstillstånd

från förläggningen till en kommun. Kvotflyktingarna placeras i huvudsak i mellanstora och små kommuner som har beviljat kommunplatser aktivt.

Vid sidan av flerspråkiga handlednings- och rådgivningstjänster behövs extra resurser behövs bland annat för att förbättra stödet på det egna språket och tillgången till tjänster i flera kanaler, i synnerhet i områden, som inte har den ifrågavarande tjänsten. Behoven gäller förutom flyktingar även till exempel arbetsbetingade inflyttare med makar. Tjänster för specialgrupper, såsom äldre invandrare och invandrare med funktionsvariationer samt offer för människohandel, ska stärkas.

Enligt arbets- och näringsministeriets utredning (2020) har kommunerna inte en tillräcklig lägesbild beträffande befolkningen med invandrabakgrund och deras behov av tjänster. Utmaningarna i detta utgörs av de spridda tjänsterna, bristen på samordning, den regionalt varierade tillgången och kvaliteten samt förmågan att identifiera servicebehov. Utvecklingen av tjänsterna påverkas negativt av hinder för utlämning av uppgifter, skillnader och brister i data- och kundsystemen samt ett bristfälligt kunskapsunderlag. På många orter är antalet invandrare litet ur perspektivet för utveckling och produktion av tjänsterna.

Regeringen har lyft fram ökningen av sysselsättning för invandrarkvinnor som ett av sina främsta mål. Enligt arbetskraftsundersökningen hamnar invandrarkvinnors sysselsättning närmare 20 procent lägre än sysselsättningen för kvinnor med finsk bakgrund. Sysselsättningen är svagast bland kvinnor med flyktingbakgrund och mödrar till minderåriga barn. Orsakerna är bland annat familjeskäl, låg utbildning eller utbildning som skaffats annorstädes, svaga språkkunskaper samt brist på arbetslivserfarenhet och nätverk. Bristen på delaktighet i samhället har generationsöverskridande effekter på också barnens integration.

Antalet elever med invandrabakgrund inom den grundläggande utbildningen har ökat stadigt under 2000-talet och utvecklingen fortsätter. Stödtjänsterna för elever är utsatta för ett tryck. Enligt Statens revisionsverk (2015) ska den utbildningsmässiga jämlikheten förbättras. Barn med invandrabakgrund klarar sig sämre i skolan än infödda finländare. Avhopp från skolan är mer utbredd och de avlägger färre examen. Bland första generationens elever med flyktingbakgrund fanns flest av de som avbröt studierna som 25-åringar (23 %) och de som inte hade inlett studier på andra stadiet överhuvudtaget (22 %).

Dåliga språkkunskaper och bristande digitala kunskaper och mediekunskaper minskar invandrarnas möjligheterna att använda elektroniska tjänster. Webbtjänster, språkalternativen i dem och stödet når inte alltid ut till invandrare.

En av de centrala hälsoskillnaderna bland Finlands befolkning med invandrabakgrund och hela befolkningen är förknippad med psykisk belastning och psykiska symptom. Enligt undersökningen FinMonik gäller detta i synnerhet personer som flyttat från Mellanöstern och Nordafrika, hos vilka svåra erfarenheter förknippade med flyktingstatusen betonas.

Otillräckliga kunskaper och obehandlade hälsoproblem försvårar vardagen och livshanteringen samt har en negativ inverkan på deltagandet i utbildningen och arbetsförmågan.

Invandrare är ofta mer trångbodda än finländare, vilket kan ha en negativ inverkan på familjelivet och barnens skolarbete. Utmaningarna förknippade med att få bostad leder till ekonomiska och

andra problem, som bromsar integrationen. Informationspaket förknippade med boende på olika språk finns visserligen, men informationen når inte alltid målgruppen. Det förekommer fortfarande variationer och missförstånd inom rådgivningen.

Även familjens osynkroniserade integration är en utmaning för hela familjens välbefinnande och integration. Vid utarbetande av integrationsplaner är det viktigt att stärka föräldraskapet och att ta hänsyn till samtliga familjemedlemmar. Det finns ett behov av att öka mängden likvärdig, sakkunnig information och rådgivning av jämn kvalitet som erbjuds i ärenden gällande familjeåterförening.

Psykisk belastning och stress fördröjer integrationen, språkinläringen, utbildningen och skapandet av sociala förhållanden för ensamkommande barn och ungdomar. Stödande av målgruppen förutsätter specialkompetens av yrkeskunniga och flexibelt samarbete mellan tjänsterna och förvaltningsområdena. I informationsdelningen och övergången samt i ordnandet av tjänster förekommer dock utmaningar och lagstiftningen tolkas varierande. Det finns ett behov av att utveckla också familjevården och eftervården.

Diskriminering på grund av etniskt ursprung förekommer i stor utsträckning. Diskriminering och rasism riktad i synnerhet till invandrare med flyktingbakgrund och utmaningar med anknytning till befolkningsrelationer förhindrar integrationen och delaktigheten. Diskriminering förekommer inom alla skolstadier, inom fritidsverksamhet och på arbetsmarknaden. Strukturell diskriminering förekommer bland annat inom tjänsterna.

AMIF-finansieringen under programperioden 2014–2020 har haft en betydande roll i ökningen av kommunplatserna, dirigeringen av flyktingar till kommunerna och främjandet av integration. I slutet av 2019 hade fonden stött integrationen för 14 065 personer, 199 verksamhetsmodeller eller -metoder för integration och stärkandet av kunskapsunderlaget för integration.

Under den nya perioden är motsvarande åtgärder fortfarande relevanta. Fonden stöder i allt större utsträckning strävan att nå ut till målgruppen i ett tidigt skede, identifiering av servicebehoven och stödåtgärder av hög kvalitet, inklusive personer med behov av särskilt stöd, och främjar delaktighet och jämlikhet. Dessutom fokuserar man allt starkare på sysselsättningsfärdigheter för kvinnor med invandrarbakgrund, stöd till barns lärande och trygghet av familjernas välbefinnande.

För att svara på utvecklingsbehoven kommer fonden att förverkliga verkställighetsåtgärder och funktioner som följande:

Laglig invandring

Stärkande av samarbete och partnerskap med tredjeländer för att hantera flyttrörelsen

- För att främja lagliga inresevägar och internationellt samarbete utreder man möjligheten att utnyttja partnerskap för rörlighet, pilotprojekt, kompetenspartnerskap och andra verktyg.
- Man ökar medvetenheten om regler, möjligheter och risker förknippade med flyttrörelsen på ett mångsidigt sätt.
- Man utreder möjligheterna och goda praxis för att erbjuda kompletterande inresevägar för laglig invandring och förbättra tillgängligheten till befintliga arbets- och studiebetingade inresevägar för personer som befinner sig utomlands och som behöver internationellt skydd.

Främjande av laglig flyttrörelse och tillämpning av unionens regelverk gällande den

- Finlands välkändhet ökas med hjälp av informationspaket och kampanjer i tredjeländer.
- Man stöder smidigheten i tillståndsprocesserna och ökar rådgivningen till anställda och familjemedlemmar.
- Man utvecklar ett systematiskt samarbete med ursprungsländerna för att testa yrkeskunskaper, erkänna examen och bedriva yrkes- och språkundervisning. I ursprungsländerna erbjuds arbetsbetingade invandrare (språk)utbildning och yrkeskunniga meriteringsvägar.
- Man skapar smidiga servicevägar för arbetsgivare, arbetstagare, företagare och studerande. Makarnas sysselsättning i Finland främjas i ursprungsländerna.

Åtgärder med vilka man underlättar den lagliga invandringen och vistelsen i unionen

- Man sammanställer data som framkommer av migrationsförvaltningens processer, utreder de lagstiftningsmässiga utmaningarna med att sammanföra uppgifterna, definierar informationsbehovet, producerar rapporter och visualiseringar och utvecklar en smidig distribution av dessa till användarna. Man utvecklar smidiga kundvägar, kundkommunikationen och administreringen av kundrelationerna. Man säkerställer tillräcklig kompetens hos personalen.
- Man automatiserar processerna för uppehållstillstånd och gör dem smidigare. Man gör mottagningen och handläggningen av ansökningar som anhängiggjorts utomlands smidigare. Man utvecklar den elektroniska ärendehantering, kommunikationen och instruktioner till kunderna. Man utbildar personalen beträffande processens olika skeden.
- Inhämtningen av information om de tillståndssökande effektiviseras och man främjar överföringen till riskbaserad hantering genom att utnyttja automationen i kontrollen i efterhand.

Resultatmål:

- Inresevägar har utvecklats som en del av partnerskapen med tredjeländer. Man har skapat strukturer och verksamhets sätt för partnerskap.
- Den arbetsbetingade invandringen har främjats.
- Migrationsförvaltningens färdigheter i kunskapsledning har förbättrats.
- Kundvägarna är smidiga och kundkommunikationen tydlig. Kundnöjdheten har förbättrats.
- Handläggningstiden för uppehållstillstånden har påskyndats.

- Den relativa mängden begäran om ytterligare utredning har minskat.
- Man har skapat en inskolningsmodell för tillståndsprocessen.
- Personalens kompetens är aktuell och verksamhetssätten enhetliga.
- Efterhandskontrollen av arbets- och utbildningsbaserade tillstånd har automatiserats och enhetligheten i tillståndsförfarandet har förbättrats.

Integration

Främjande av integrationsåtgärder och stöd till inkludering av tredjelandsmedborgare

- Man ordnar handledning och rådgivning i första skedet, samhällsorientering på det egna språket och skräddarsydda stödtjänster för medborgare från tredje länder. Man stärker målgruppens digitala och mediafärdigheter, språkkunskaper och boendekompetens. (90 %)
- Man utvecklar handledningskompetensen och det nätverksbaserade och regionala samarbetet hos dem som arbetar med integration. Man stärker samarbetet mellan kommunerna och regionerna samt användningen av distansservice. (90 %)
- Man anpassar tjänsterna så att de motsvarar invandrarnas behov. Man främjar tillgången och åtkomsten till tjänster. Man tar hänsyn till specialbehoven hos personer som befinner sig i särskilt utsatt ställning, inklusive offer för människohandel. Man stärker kompetensen förknippade med invandring, flyktingskap, mental hälsa och människohandel hos dem som möter flyktingar. Man stärker samordningen av samarbetet och dess strukturer, i synnerhet invandrarorganisationernas roll i att nå ut till invandrare och planeringen av tjänster för invandrare. Men sprider information och goda praxis. (90 %)
- Man stärker kunskapsbasen för invandring, invandringsstatistiken och uppföljningen för att stödja arbetet i synnerhet på lokal och regional nivå.
- Man undanröjer hinder för invandrarkvinnornas sysselsättning genom att säkerställa att man når ut till målgruppen, identifierar deras specialbehov och skräddarsyr stödet till dem. Man stärker kvinnornas samhällskunskap, språkinläring, engagemang och arbetslivsorientering. (75/90 %)
- Man stärker välbefinnandet hos ensamkommande barn och deras möjligheter att knyta sociala kontakter som stöder integrationen. Man ökar kompetensen hos dem som verkar tillsammans med ensamkommande barn. Man tryggar ett smidigt informationsutbyte och verksamhetsmodeller för samarbetet mellan förvaltningsområden och yrkespersoner. Man förenhetligar innehållet i och verksamhetssätten för stödet för integration och eftervård. (90 %)
- Man ökar invandrarfamiljernas välbefinnande. Man stärker kompetensen, att nå ut till målgruppen och handledningsarbetet i tjänsterna för familjer. Man skapar till exempel

familjetjänster och stöd i föräldraskapet på det egna språket. Man utvecklar det förebyggande familjearbetet, såsom stöd- och fadderfamiljeverksamheten, ungdomsarbetet och det uppsökande arbetet. Man ökar kunskaperna om familjernas mångformighet. Man stärker kommunernas kompetens om processen och lagstiftningen gällande familjeåterförening. Man stärker deras handledning och rådgivning för att främja familjeåterförening. (75/90 %)

- Man stöder skolgång och smidigheten i utbildningsvägen. Man främjar övergången från ett stadium till nästa och slutförandet av studierna. Man skapar verksamhetsmodeller för samarbetet mellan hem och skola, inklusive stöd i språkinläringen. (90 %)
- Man ökar möjligheterna att delta och påverka för medborgare från tredjeländer. Man stöder bland annat kundråds- och erfarenhetsexpertverksamhet samt kulturtolkverksamhet. Man förebygger segregation befolkningsgrupperna emellan. Man främjar samhällets mottaglighet och växelverkan befolkningsgrupperna emellan. Man ökar mångsidighetskunskaper och främjar goda befolkningsrelationer i tjänsterna och skolorna. Man ordnar forum, debatter och evenemang som engagerar samhällets olika delområden. (75/90 %)

Fonden kompletterar programmet ESR+ i synnerhet i det inledande skedet av integrationen för de personer som befinner sig utanför arbetslivet och personer som befinner sig i en särskilt utsatt ställning. Det sektorsövergripande samarbetet kompletteras bland annat genom att utveckla kunskapsbasen och datasystemen. AMIF fokuserar på att stödja inlärningsfärdigheter, medan ESR-åtgärderna även sträcker sig bland annat till kontinuerligt lärande och ominläring. I ESR-åtgärderna skapas en förlängning till arbetslivet.

Resultatmål:

- Stödtjänsterna i det inledande skedet har stärkts på olika håll i Finland.
- Samordningen av tjänsterna är smidig och kompetent. Kunskapsunderlaget har stärkts.
- Det är lättare att nå ut till målgruppen, man identifierar deras specialbehov och stöd som motsvarar behoven står till buds.
- Man har stärkt tredjelandsmedborgares samhällskunskap, språkinläring och engagemang. Fonden har effektivt nått ut till och stött invandrarkvinnor som befinner sig utanför arbetslivet.
- Man har stärkt välbefinnandet för minderåriga. Man har stärkt expertarbetet förknippat med målgruppen.
- Man har stärkt stödet till familjerna. Man har stärkt kompetensen och styrningen beträffande familjeåterförening.
- Man har stärkt förutsättningar för inläring. Man har skapat metoder för samarbetet mellan hemmet och skolan och för att minska avhopp från skolan.
- Man har främjat delaktigheten för medborgare från tredjeländer, samhällets mottaglighet och den dubbelriktade integrationen. Man har förebyggt segregation.

Det operativa stödet används för att erbjuda offentliga uppgifter och tjänster, med vilka man för sin del effektiviserar hanteringen av den lagliga migrationen samt främjar den lagliga flyttrörelsen för yrkeskunniga arbetskraften, som behövs i Europa. Med stödet täcks Migrationsverkets personalkostnader för att säkerställa smidigheten i uppehållstillståndsprocesserna för utbildnings- och arbetsbaserad invandring (vid behov inkl. familjemedlemmar) och påskynda handläggningstiderna. Migrationsverket ansvarar för uppehållstillståndsprocessen och till den hörande systemutvecklingen, kundtjänsten och kommunikationen i Finland.

Finansieringsinstrument används inte.

2.1 Man medverkar i bekämpningen av olaglig migration, effektiviserar ett effektivt, tryggt och människovärdigt återsändande och återtagande samt främjar återintegreringen i tredjeländer

2.1.1 Beskrivning av ett specifikt mål

Enligt Polisens bedömning vistades 2019 i Finland cirka 220–900 personer som hade fått ett negativt asylbeslut och ett beslut om avlägsnande ur landet, men som inte hade avlägsnat sig ur landet. Kommunförbundet bedömde sommaren 2020 att detta antal uppgick till cirka 700–1 100 personer. Under åren 2016–2019 har antalet personer som frivilligt återvänt minskat kontinuerligt. År 2016 var de 2 113 personer, men 2019 endast 319 personer. Antalet personer som polisen avlägsnade ur landet har stabiliserats på en nivå om cirka 2 500 personer.

Frågan om att höja återsändningsgraden är en central del av dialogen som förs inom EU om utveckling och förnyande av invandrings- och asylpolitiken. I enlighet med både regeringsprogrammet, åtgärdsprogrammet mot olaglig inresa och olaglig vistelse i landet (LAMA) och EU:s strategi för frivilligt återvändande och återintegrering måste systemet för frivilligt återvändande utvecklas som det främsta alternativet för avlägsnande ut landet, med stöd för hållbart återvändande, för dem som fått ett negativt beslut. Gällande de personer som inte avlägsnar sig frivilligt ur landet, måste man effektivt verkställa återsändningarna medelst myndighetsåtgärder, med hänsyn till förbud mot tillbakasändning i enlighet med grundlagen och internationella fördrag om mänskliga rättigheter. I regeringsprogrammet konstateras det dessutom att regeringen strävar efter att sluta avtal om återsändning med alla centrala tredjeländer, vars medborgare Finland kan återsända tryggt.

Enligt den utredning som statens revisionsverk publicerade 2019 är Finlands system för stött frivilligt återvändande i princip ett fungerande och kostnadseffektivt förfaringssätt, som erbjuder goda förutsättningar för återvändande. Utmaningarna inom rådgivningen gällande återvändande är förknippade bland annat med att nå ut till målgruppen samt förläggningens kapacitet att stöda kunderna i planeringen av återvändandet. I vissa områden är det svårt att upprätthålla personalens djupare kompetens, detta med anledning av olikheterna i rådgivningen och det ringa antalet kunder. Det är inte alltid möjligt att erbjuda landsspecifik rådgivning gällande återvändande. Det

ät ytterst utmanande att nå ut till dem som befinner sig utanför mottagningstjänsterna och dem som vistas i landet utan uppehållstillstånd.

Kundernas kunskaper om systemet med understött frivilligt återvändande är ofta bristfälliga och felaktiga. Återvändande till hemlandet kan kännas som ett misslyckande. Återvändare som befinner sig i särskilt utsatt ställning, såsom kunderna inom hjälpsystemet för offer för människohandel, behöver bättre stöd än det nuvarande.

Ett hinder för frivilligt återvändande kan också visa sig vara att man upplever återintegrationen svår. Detta påverkas bland annat av lång frånvaro från hemlandet, brist på utbildningsmöjligheter och arbetslivserfarenhet, konflikter och korruption i återvändandeländerna. Utöver samtalshjälp skulle kunderna behöva helhetsbetonat stöd som tar hänsyn till sysselsättningsfärdigheter och yrkeskunskaper.

Inom återvändandepolitiken har man också ännu tydligare lyft fram stöd efter återintegreringen. Praxis medlemsstaterna emellan är varierande och samordningen av stödåtgärderna är ringa, vilket minskar verksamhetens genomslagskraft och försämrar förmedlingen av ett gemensamt EU-budskap i förhållande till de ankommande och ursprungsländerna. För att utveckla tjänsterna eller skapa olika modeller för att stödja sysselsättningen och rekryteringskanaler är det även viktigt att skapa kontakter med myndigheter och andra aktörer i återvändandelandet.

Målgruppen för programmet för assisterat frivilligt återvändande utökas i enlighet med åtgärdsprogrammet mot olaglig inresa och olaglig vistelse i landet. Inledningsvis görs en bedömning av den nya målgruppen, men syftet är att utvidga den utanför personer med asylbakgrund och offer för människohandel, för att främja återvändande. Även Frontex inträde i åtgärderna rörande frivilligt återvändande kan orsaka förändringar i Finlands nationella verksamhetsmodell, som baseras på avtalet med IOM. Nuvarande ERRIN:s åtgärder övergår sommaren 2022 till största delen till Frontex, men man planerar ett nätverk som fortsätter åtgärderna som hamnar utanför Frontex och Finland medverkar i detta arbete. Kommissionens strategi för frivilligt återvändande och återintegration implementeras som en del av det nationella utvecklingsarbetet.

Om frivilligt återvändande inte kommer på fråga, är det kvarvarande alternativet återvändande medelst myndighetsåtgärder. Verkställandet av besluten förutsätter samarbete med anknytning till identifiering med ursprungslandet, eftersom de återvändande ofta saknar giltiga resedokument. Samarbetet skulle kunna intensifieras till exempel med kontaktpersonsverksamhet. Närvaro i ursprungslandet i rätt tid skulle även möjliggöra förebyggande information.

Effektivt verkställande av åtgärderna förutsätter även ett utvecklingsarbete gällande nationella system och myndighetsverksamhet samt kartläggning av behov i det inledande skedet. Man har redan observerat utvecklingspunkter till exempel i informationsutbytet och statistikföringen. I processerna registreras kunduppgifterna i olika databaser. Ett av Frontex mål är att effektivisera och hjälpa medlemsstaterna i utvecklingen av datasystem förknippade med återvändande, så att de enhetligare överensstämmer med standarderna. På basis av en analys som gjorts på basis av RECAMAS-modellen identifierade man som utvecklingsobjekt olika skeden i styrkandet av identiteten och anskaffningen av handlingar, tillgången till statistiska data från systemet samt

funktioner med anknytning till processen för tagande i förvar. Också i Schengenutvärderingen av Finland har utvecklingsbehov i systemet lyfts fram. Utöver redan vidtagna åtgärder, finns det ett behov att fortsätta utvecklingen av systemet, bland annat med beaktande av polisens behov i form av verktyg för identifiering av beslut gällande avlägsnande ur landet och uppföljning av olaglig vistelse i landet samt det på diskrimineringsombudsmannens ansvar åliggande övervakningen av avlägsnande ur landet.

Utvecklingen av ett fungerande system för återvändande baseras på korrekt information och analys av den. Utgångspunkten är att skapa statistiska data som grundas på lika definitioner. En utmaning är samordningen av informationen, som fås från flera olika källor (bl.a. Migrationsverket, polisen, IOM). Till exempel kräver korrektheten i och effektiviseringen av information som produceras som stöd för till exempel Frontex, Eurostat och det nationella beslutsfattandet en utveckling av det sektorsövergripande samarbetet. Situationen för de personer som ska återsändas kan även vara förknippad med barnskyddets eller hälso- och sjukvårdens åtgärder. Vid beredningen av verkställandet av återvändanden ska man säkerställa att beslutsfattande myndigheter, domstolar och rättsbiträden har haft kännedom om alla sådana här faktorer.

Eventuella kommande ändringar i EU-lagstiftningen gällande asyl- och återvändandeförfarandet (i synnerhet implementeringen av gränsförfarandet) kan öka antalet situationer i vilka användningen av säkringsåtgärder ska övervägas. Eftersom tagande i förvar är den yttersta metoden, är det viktigt att även utveckla användningen av lindrigare säkringsåtgärder än så. Varaktigheten för tagandet i förvar ska minimeras och det ska undvikas gällande återvändare som hör till grupper som befinner sig i särskilt utsatt ställning. För närvarande är ett problem att man får statistiska data direkt ur systemet endast vad gäller användningen av tagande i förvar. Det är svårt att uppskatta bredden på och funktionen för andra säkringsåtgärder. Finland har höjt kapaciteten för enheterna för tagande i förvar med cirka 35 procent och den består nu av 109 platser i två enheter. År 2019 var användningsgraden 76 procent i Helsingfors och 48 procent i Joutseno. Vad gäller fastigheten i Joutseno har man förberett en lokal med 30 platser, som kan tas i bruk vid behov.

Kapaciteten för tagande i förvar förbättras genom att bygga nya lokaler för Helsingfors enhet för tagande i förvar. I princip är grundande av nya platser för tagande i förvar budgetfinansierad verksamhet, men AMIF-finansiering kan utnyttjas till renoveringsbehoven för lokalerna för tagande i förvar samt utvecklingen av verksamhetens innehåll. I princip är grundande av nya platser för tagande i förvar verksamhet som budgetfinansieras, men AMIF-finansiering kan även utnyttjas till reparationsbehoven för lokalerna för tagande i förvar samt utveckling av den innehållsmässiga verksamhet. Migrationsverket har utarbetat ett koncept för enheter för tagande i förvar som motsvarar dessa krav och som även skulle uppfylla kraven för situationen som familjer och personer i särskilt utsatt ställning befinner sig samt kraven som epidemier ställer.

Övervakningen av effektivt återvändande i enlighet med återvändandedirektivet förutsätter att diskrimineringsombudsmannen får information gällande planerade avlägsnanden ur landet. Samarbetet och informationsförmedlingen måste vara smidigt med samtliga polisinrättningar. I enlighet med de rekommendationer från Schengenutvärderingen måste man säkerställa att

uppföljningsmekanismen för återsändningar som sker med tvångsmedel fungerar effektivt, systematiskt och i god tid.

Samarbetet mellan diskrimineringsombudsmannen och polisen vad gäller övervakningen av återsändningarna är öppet och konstruktivt. I led med det AMIF-finansierade projektet Mappi 2, som genomförs under åren 2021-2022, är det meningen att diskrimineringsombudsmannen får information förknippad med avlägsnande ur landet och förberedelserna av det från UMA-systemet i rätt tid och heltäckande. Det är bra att även i fortsättningen granska samarbetet och bekräftelsen av informationsutbytet myndigheter emellan. I övervakningen finns ett behov av att vidareutveckla och fokusera på identifieringen av behoven för grupper i särskilt utsatt ställning.

Under programperioden 2014–2020 har man i Migrationsverkets projekt stärkt bland annat återvändandeperternas kompetens, det uppsökande arbetet och rådgivningen samt samarbetet med intressenter. Inom Polisstyrelsens projekt främjades kompetens och praxis förknippade med avlägsnande ur landet samt återtagandesamarbetet. Diskrimineringsombudsmannen utvecklade bland annat processerna för övervakning av återsändningar och identifieringen av sårbarheter. Dessutom har man främjat asylutredningens tekniska förutsättningar, bland annat genom att utveckla den multibiometrisk identifieringen. AUDA-projektet utvidgade samarbetet mellan aktörer inom frivilligt återvändande och beredde en mall för systemet för frivilligt återvändande. Konceptet diversifierades genom att pröva åtgärder, såsom internationellt samarbete, resor för insamling av information, kommunikationskampanjer, dialogprocess med diasporan och organisationer, uppföljningsundersökning och samarbete med civilkrishantering.

Det finns skäl att fortsätta åtgärderna från perioden som avslutas, men det finns ett behov av att utöka återvändanderådgivningens omfattning och utbudet av tjänster. Det finns även skäl att öka tyngdpunkten i riktning mot utrikespolitiska metoder och samarbete med tredjeländer.

För att svara på identifierade utvecklingsbehov kommer fonden att förverkliga följande verkställighetsåtgärder och funktioner:

Stödja frivilligt återvändande och återintegrering (90 %);

- Skräddarsydda stödåtgärder för återsändande. Man bygger heltäckande stödvägar, som börjar i Finland och fortsätter efter återvändandet, och som tar hänsyn till kundernas utbildnings- och sysselsättningsåtgärder. Man utvidgar täckningen för och kvaliteten på rådgivningen gällande återvändande och ser till att den ges i rätt tid samt olika former av heltäckande rådgivning gällande återvändande. Man skapar distansmöjligheter för rådgivning och utbildning för återvändande med interaktiva, digitala verktyg. I innehållen tar man hänsyn till dem som befinner sig i en särskilt utsatt ställning, inklusive offer för människohandel.
- Man stärker myndigheternas och organisationsaktörernas kompetens och samarbetsstrukturer. Man utvecklar verktyg som omfattar samarbetet med ursprungslandet,

diasporan och organisationerna samt kontaktpunkterna med utvecklingssamarbetet.

- Man erbjuder heltäckande utbildning och träning med anknytning till återvändanderådgivning till instanser som bedriver integrations- och migrationsarbete och andra instanser, som i sitt arbete möter personer som vistas olagligt i landet. Man utarbetar nationella, enhetliga verksamhetsanvisningar gällande rådgivning i återvändandeärenden för kommuner.
- Man tydliggör kommunikationen gällande frivilligt återvändande.
- Målgruppen för understött frivilligt återvändande bedöms och utökas i enlighet med åtgärdsprogrammet mot olaglig inresa och olaglig vistelse i landet. Man bygger en verksamhetsmodell för kommunikationen, med vilken man förbättrar informationsutbytet och -överföringen mellan mottagningssystemet, social- och hälsovårdstjänsterna och migrationsmyndigheterna, för att säkerställa täckningen av återvändanderådgivningen.
- Man stöder hållbart återvändande och återintegrering för återvändarna. Man ökar beredskapen och stödtjänsterna i tredjeländer för dem. Man utökar nätverket för återvändandeländernas serviceleverantörer. Man ordnar utbildning och coachningskurser för återvändare och serviceleverantörer. Man styr tjänsteleverantörer till att utveckla verksamheten i synnerhet gällande företagsamhet och utbildning, inklusive i samarbete med andra EU-länder.
- Man ökar samarbetet med återvändandelandets myndigheter och andra aktörer med hjälp av verksamhet på EU-nivå.
- Man utvärderar återvändandeåtgärder samt återvändandets och återintegreringens hållbarhet.

Man stöder ett integrerat och samordnat förhållningssätt gällande hanteringen av återsändande.

- Man förbättrar samarbetet och informationsutbytet med myndigheter och organisationer, inklusive gällande övervakningen av återsändningarna.
- Man säkerställer diskrimineringsombudsmannens tillgång till information och situationen för personer som befinner sig i en särskilt utsatt situation ur perspektivet för både grundläggande och mänskliga rättigheter. Man utvecklar identifieringen av och stödet till personer som befinner sig i en särskilt utsatt ställning i återsändningsprocesserna, bland annat gällande barnfamiljer och bedömningen av barnets bästa. Man utvecklar verksamhetssätt för att undvika att offer för människohandel som ska återsändas inte ska bli offer på nytt.

- Man effektiviserar identifieringen av dem som fått ett beslut om avlägsnande ur landet och myndighetssamarbetet på operativ nivå (polisen) med myndigheterna i destinationslandet för återsändningen.
- Vid behov skickas en kontaktperson till en hotspot i ett annat EU-land för att stödja återvändandeprocessen.

Stärkande av samarbetet med tredjeländer och ökning av deras färdigheter för att möjliggöra återtagande och hållbart återvändande;

- Man strävar efter att avtala och underhålla bilaterala återtagningsarrangemang och deltar i effektiviseringen av återsändningarna i ett samarbete på EU-nivå.
- Man stärker kontakterna med ursprungsländernas myndigheter och andra aktörer, och stöder återvändandeprocessen genom att säkerställa kontaktpersonernas och andra experters närvaro i ursprungsländerna i rätt tid. Man effektiviserar kommunikationen och ökar medvetenheten om lagliga inresevägar och riskerna med olaglig invandring. Man informerar sammanslutningar i återvändandeländerna om EU:s asylpolitik och återvändande. Man förebygger att offer för människohandel ska bli offer genom att utveckla myndighetssamarbetet och verksamhetssätten i tredjeländer.

Säkerställa en enhetlig tillämpning av unionens regelverk och politiska prioriteringar i fråga om infrastruktur, förfaranden och tjänster;

- Man genomför åtgärder i enlighet med Schengenbedömningarna och -rekommendationerna.
- Man utvecklar myndigheternas datasystem med tanke på behovet av information gällande ärenden rörande avlägsnande ur landet och statistikföring. Man utvecklar funktionerna för återvändande i systemet UMA. Man utvecklar systemet till en nivå i enlighet med RECAMAS-modellen och säkerställer att dess funktioner betjänar funktionen för datasystem på nationell och EU-nivå samt främjar digitaliseringen av åtgärderna för återvändande. För att utveckla kunskapsunderlaget, inklusive statistiska uppgifter, stärker man samarbetet i synnerhet mellan Migrationsverket, Polisen och IOM.
- Man förbättrar faciliteterna och den innehållsmässiga verksamheten gällande tagande i förvar. Man utarbetar ett innehållsmässigt verksamhetskoncept för tagande i förvar. Man utreder kraven för specialområden som hör till serviceinnehållet, såsom det psykosociala arbetet, och utarbetar en modell för psykosocialt stöd i förvarstagnandets miljö. Man utvecklar metoder att upprätthålla kundernas funktionsförmåga i enheterna för tagande i förvar. Man planerar ett utbildnings- och inskolningsprogram för styr- och övervakningsarbete.

- Man gör det möjligt att få statistiska data gällande säkringsåtgärder automatiskt från myndigheternas datasystem. Vid behov utvärderas verksamheten kring tagande i förvar och användningen av alternativa säkringsåtgärder för den.
- Man effektiviserar vid behov tillämpningen av de nuvarande åtgärderna och utreder möjligheten att utveckla alternativa åtgärder för tagande i förvar. (90 %)

I verkställandet observeras anpassning till i synnerhet åtgärderna i NDICI - Global Europe-finansieringsinstrumentet.

Det operativa stödet används till offentliga uppgifter och erbjudande av tjänster för att förbättra återsändandepolitikernas resultat i enlighet med EU-strategin gällande återvändande. Med stödet täcks polisens och potentiellt Migrationsverkets personalkostnader samt kostnaderna för eventuella tjänster, i synnerhet vid effektivisering av avlägsnande ut landet och inom myndighetsverksamhet som stöder frivilligt återvändande. Polisen ansvarar för verksamheten kring avlägsnande ur landet och Migrationsverket för frivilliga återvändande.

Finansieringsinstrument används inte.

Resultatmål

- Systemet för återresa når effektivt ut till kunderna, identifierar kundernas behov och erbjuder en heltäckande tjänst av hög kvalitet. Fungerande servicelösningar och informationssystem stöder förvaltningen av åtgärder för återvändande.
- Utbildning gällande frivilligt återvändande har getts till 600 personer.
- Återvändandet är mer lockande och stödåtgärderna för återintegrering uppmuntrar till att återvända på ett hållbart sätt. Andelen frivilligt återvändande av dem som fått ett negativt beslut har ökat.
- Samordningen av funktionerna i såväl medlemsstaterna som på EU-nivå är starkare.
- Identiteten och medborgarskapet för de personer som fått ett beslut om avlägsnande ur landet kan bättre utredas. Verksamheten kring avlägsnande ur landet är effektivare.
- Myndigheternas kompetens motsvarar kraven för bekämpningsåtgärderna med anknytning till olaglig flyttrörelse och behoven för verksamheten kring avlägsnande ur landet på ett bättre sätt. Man har säkerställt tryggheten av de återvändandes grundläggande och mänskliga rättigheter samt tryggt återvändande för de återvändande som befinner sig i en särskilt utsatt ställning.
- Samarbetet med tredjeländer och andra EU-länder gällande främjande av återvändande och återtagande är effektivare.
- Finlands UMA-system har lyfts till samma nivå med RECAMAS-modellen och dess återvändandeprocess betjänar kompatibiliteten mellan nationella datasystem och EU:s datasystem, främjande av digitaliseringen av funktioner förknippade med återvändande

och på så sätt en effektivisering av processerna. Målet är att kunna producera mer täckande och enhetligare information och statistik om frågor gällande återvändande.

- Faciliteterna för enheterna för tagande i förvar har förbättrats och man har utarbetat en systematisk verksamhetsmodell för dem. Verksamheten kring tagande i förvar håller en jämn kvalitet, är kompetent och ändamålsenlig och personalen är kompetent. Man har förmåga att bättre uppmärksamma specialbehoven hos kunder som befinner sig i en särskilt utsatt ställning.
- Man får en aktuell lägesbild av användningen av säkringsåtgärder. Det finns tillräckligt med befintliga alternativ för tagande i förvar.

2.1 Man förbättrar det gemensamma ansvaret och en rättvis ansvarsfördelning medlemsstaterna emellan, i synnerhet gällande de medlemsstater till vilka migrations- och asylutmaningarna riktas kraftigare, även genom praktiska samarbeten.

2.1.1 Beskrivning av ett specifikt mål

I specifikt mål 4 inbegrips anslag gällande vidarebosättning och humanitär inresa i enlighet med artikel 19 i fondförordningen 2021/1147, som utbetalas till medlemsstaterna via fondens tematiska instrument. Anslagen allokteras från statsbudgeten till de myndigheter som ansvarar för förfarandet för vidarebosättning och placeringen av flyktingar i kommunerna, bland annat till åtgärder med anknytning till arrangemang för vidarebosättning, förberedelser, kommunplacering och verksamhetsutveckling.

I specifikt mål 4 kan man inbegripa anslag i enlighet med artikel 20 i fondförordning 2021/1147 avsedda för överföring av personer som ansöker om eller får internationellt skydd, som utbetalas till medlemsstaterna via fondens tematiska instrument. I statsbudgeten skulle anslagen allokteras till de myndigheter, som i mottagningsskedet ansvarar för asylförfarandet och mottagningsverksamheten.

I specifikt mål 4 beviljas inte anslagen som understöd till projektverksamhet.

2.1.2. Indikatorer

Referens: artikel 22.4 e i förordningen om gemensamma bestämmelser

Tabell 1: Outputindikatorer

Specifikt mål	Beteckning [5]	Indikator [255]	Måttenhet	Delmål (2024)	Mål (2029)
ET1. stärker och utvecklar alla aspekter av det gemensamma europeiska asylsystemet, inklusive dess yttre dimension	1.	Antalet deltagare som fått stöd, separat specificerade	Absolute number	3 500	8 100
ET1	1.1	Antalet deltagare som fått juridisk hjälp;	Absolute number	500	1 100
ET1	1.2	Antalet deltagare som får annat slags stöd än juridisk hjälp, bland annat information och hjälp under asylförfarandet(1);	systemet fyller i fältet automatiskt	n/a	n/a
ET1	1.3	Antalet deltagare i utsatt ställning som fått hjälp	Absolute number	2 330	5 726
ET1	2.	Antalet deltagare inom utbildningsåtgärder.	Absolute number	2 000	5 000
ET1	3.	Antalet nyöppnade platser inom mottagningsinfrastrukturen i enlighet med unionens regelverk, separat specificerade	Absolute number	0	0
ET1	3.1	Antalet nyöppnade platser för ensamkommande barn.	Absolute number	0	0
ET1	4.	Antalet reparerade eller renoverade platser inom mottagningsinfrastrukturen i enlighet med unionens regelverk, separat specificerade	Absolute number	100	200

ET1	4.1	Antalet reparerade eller renoverade platser för ensamkommande barn.	Absolute number	0	0
2. Man stärker och utvecklar den lagliga migrationen riktad till medlemsstaterna i enlighet med deras ekonomiska och sociala behov, och främjar en effektiv integration och social integration av tredjelandsmedborgare.	1.	Antalet personer som deltagit i åtgärder före avresan.	Absolute number	200	800
ET2	2.	Antalet lokala och regionala myndigheter, som har fått stöd i genomförandet av integrationsåtgärder.	Absolute number	40	120
ET2	3.	Antalet deltagare som fått stöd, separat specificerade	Absolute number	10 256	28 719
ET2	3.1	Antalet personer som deltagit i en språkkurs;	Absolute number	3 857	10 800
ET2	3.2	Antalet personer som deltagit i en kurs i medborgarfärdigheter;	Absolute number	3 857	10 800
ET2	3.3	Antalet deltagare som fått personlig yrkesvägledning.	Absolute number	3 857	10 800
ET2	4.	Antalet informationspaket och -kampanjer, med vilka man ökar kännedomen om lagliga flyttörelsekanaler som riktas till unionen.	Absolute number	3	8
ET2	5	Antalet deltagare som får information eller hjälp med att ansöka om familjeåterförening.	Absolute number	500	1 200
ET2	6.	Antalet deltagare som gynnas av mobilitetsarrangemang.	Absolute number	90	300
ET2	7.	Antalet integrationsprojekt där stödmottagarna är lokala och regionala myndigheter.	Absolute number	15	30
3. Man medverkar i bekämpningen av olaglig migration, effektiviserar ett effektivt, tryggt och	1.	Antalet deltagare inom utbildningsåtgärder.	Absolute number	1 140	2 490

människovärdigt återsändande och återtagande samt främjar återintegreringen i tredjeländer;					
ET3	2.	Antalet upphandlade verktyg, inklusive antalet upphandlade eller uppdaterade data- och kommunikationstekniska system.	Absolute number	2	2
ET3	3.	Antalet återvändare som fått hjälp med anknytning till återintegrering.	Absolute number	400	1 000
ET3	4.	Antalet platser i etablerade enheter för tagande i förvar.	Absolute number	0	0
ET3	5	Antalet platser i reparerade eller renoverade enheter för tagande i förvar.	Absolute number	20	40

Tabell 2. resultatindikatorer

Specifikt mål	Beteckning [5]	Indikator [255]	Måttenhet	Grundnivå	Referensvärde t måttenhet	Referensår (referensår)	Mål (2029)	Måttenhet för mål	Uppgiftskälla [200]	Anmärkningar [200]
ET1	5	Antalet deltagare som anser att utbildningen är gynnsam för deras arbete.	Absolute number	0	Share (%)	2017–2019	3 900	Absolute number		baseline ej tillgänglig
ET1	6.	Antalet deltagare, som rapporterar tre månader efter utbildningen, att de använder kunskaper och färdigheter, som de har skaffat sig i utbildningen.	Absolute number	0	Share (%)	2022–2024	2 500	Absolute number		baseline ej tillgänglig
ET1	7.	Antalet personer på vilka man har tillämpat alternativ för tagande i förvar, separat specificerade	Absolute number	0	Absolute number	2022–2024	30	Absolute number		baseline ej tillgänglig

ET1	7.1	Antalet ensamkommande barn som har varit föremål för alternativ för tagande i förvar;	Absolute number	0	Absolute number	2022–2024	15	Absolute number		baseline ej tillgänglig
ET1	7.2	Antalet familjer på vilka man har tillämpat alternativ för tagande i förvar.	Absolute number	0	Absolute number	2022–2024	15	Absolute number		baseline ej tillgänglig
ET2	8.	Antalet personer, som deltagit i språkkurser och som uppnått en kompetensnivå i det mottagande landets språk som i slutet av språkkursen förbättrats med minst en nivå i enlighet med den gemensamma europeiska referensramen eller motsvarande nationell referensram.	Absolute number	95 %	Share (%)	2013–2016	1 080	Absolute number	file:///M:/VTV-Tarkastuskertomus-15-2018-Kotoutumiskoulutus.pdf	
ET2	9.	Antalet deltagare, som uppgav att de upplever åtgärden gynnsam med tanke på integration.	Absolute number	80 %	Share (%)	2016–2020	22 975	Absolute number	file:///M:/VTV-Tarkastuskertomus-15-2018-Kotoutumiskoulutus.pdf https://www.ely-keskus.fi/documents/10191/40158036/Selvititys+kotoutumispalveluita+koskevista+n%C3%A4kemyksist%C3%A4/db7322c5-9230-4449-81fd-0334a747dc62	

ET2	10.	Antalet deltagare, som ansökte om erkännande eller utvärdering av behörighet eller yrkeskompetens, som de hade skaffat i ett tredjeland.	Absolute number	500	Absolute number	2018–2019	200	Absolute number	Statistik från Utbildningsstyrelsens enhet för erkännande av examina	
ET2	11.	Antalet deltagare, som ansökte om ställning som varaktigt bosatt person.	Absolute number	9 147	Absolute number	2017–2019	1 000	Absolute number	http://www.emn.fi/files/2011/Maahanmuuton_tunnusluvut_2019_netti.pdf	
ET3	6.	Antalet personer som återvänt frivilligt.	Absolute number	406	Absolute number	2018–2020	1 000	Absolute number	IOM	
ET3	7.	Antalet personer som avlägsnats ur landet.	Absolute number	1 133	Absolute number	2018–2019	500	Absolute number	UMA-system och Polisens Polstat-system	
ET3	8.	Antalet återvändare på vilka man har tillämpat alternativ för tagande i förvar.	Absolute number	0	Absolute number	2022–2024	50	Absolute number		baseline ej tillgänglig

2.1.3. Preliminär fördelning av anslagna medel (EU) efter interventionstyp

Referens: artikel 22.5 i förordningen om gemensamma bestämmelser, artikel 16.12 i AMIF-förordningen, artikel 13.12 i förordningen om ISF eller artikel 13.18 i BMVI-förordningen

Tabell 3: Preliminär fördelning

Specifikt mål	Interventionstyp	Kod	Preliminärt belopp (i euro)
1. Man stärker och utvecklar alla aspekter av det gemensamma europeiska asylsystemet, inklusive dess yttre dimension	001 Mottagningsförhållanden	001	2 965 260,10
1. Man stärker och utvecklar alla aspekter av det gemensamma europeiska asylsystemet, inklusive dess yttre dimension	002 Asylpraxis	002	8 500 412,28
1. Man stärker och utvecklar alla aspekter av det gemensamma europeiska asylsystemet, inklusive dess yttre dimension	003 Verkställande av unionens regelverk	003	2 031 490,99
1. Man stärker och utvecklar alla aspekter av det gemensamma europeiska asylsystemet, inklusive dess yttre dimension	004 Barnens ställning i migrationen	004	1 249 582,85
1. Man stärker och utvecklar alla aspekter av det gemensamma europeiska asylsystemet, inklusive dess yttre dimension	005 Personer med särskilda behov med anknytning till mottagning och förfaranden	005	2 660 089,89
1. Man stärker och utvecklar alla aspekter av det gemensamma europeiska asylsystemet, inklusive dess yttre dimension	006 Unionens program för vidarebosättning eller nationella program för vidarebosättning, och system gällande humanitär inresa	006	2 361 564,55

1. Man stärker och utvecklar alla aspekter av det gemensamma europeiska asylsystemet, inklusive dess yttre dimension	007 Operativt stöd	007	5 223 256,31
2. Man stärker och utvecklar den lagliga migrationen riktad till medlemsstaterna i enlighet med deras ekonomiska och sociala behov, och främjar en effektiv integration och social integration av tredjelandsmedborgare.	001 Utveckling av integrationsstrategier	001	2 214 645,29
2. Man stärker och utvecklar den lagliga migrationen riktad till medlemsstaterna i enlighet med deras ekonomiska och sociala behov, och främjar en effektiv integration och social integration av tredjelandsmedborgare.	002 Offer för människohandel	002	553 661,32
2. Man stärker och utvecklar den lagliga migrationen riktad till medlemsstaterna i enlighet med deras ekonomiska och sociala behov, och främjar en effektiv integration och social integration av tredjelandsmedborgare.	003 Integrationsåtgärder – information och inriktning, centraliserade serviceställen	003	3 691 075,49
2. Man stärker och utvecklar den lagliga migrationen riktad till medlemsstaterna i enlighet med deras ekonomiska och sociala behov, och främjar en effektiv integration och social integration av tredjelandsmedborgare.	004 Integrationsåtgärder – språkutbildning	004	1 476 430,20
2. Man stärker och utvecklar den lagliga migrationen riktad till medlemsstaterna i enlighet med deras ekonomiska och sociala behov, och främjar en effektiv integration och social integration av tredjelandsmedborgare.	005 Integrationsåtgärder – kurser i medborgarfärdigheter och annan utbildning	005	3 691 075,49
2. Man stärker och utvecklar den lagliga migrationen riktad till medlemsstaterna i enlighet med deras ekonomiska och sociala behov, och främjar en effektiv integration och social integration av tredjelandsmedborgare.	006 Integrationsåtgärder – presentation, deltagande, kontakt med det mottagande samhället	006	1 845 537,75
2. Man stärker och utvecklar den lagliga migrationen riktad till medlemsstaterna i enlighet med deras ekonomiska och sociala behov, och främjar en effektiv integration och social integration av tredjelandsmedborgare.	007 Integrationsåtgärder – grundläggande behov	007	3 691 075,49
2. Man stärker och utvecklar den lagliga migrationen riktad till medlemsstaterna i enlighet med deras ekonomiska och sociala behov, och främjar en effektiv integration och social integration av tredjelandsmedborgare.	008 Åtgärder före avresa	008	1 883 986,45
2. Man stärker och utvecklar den lagliga migrationen riktad till medlemsstaterna i enlighet med deras ekonomiska och sociala behov, och främjar en effektiv integration och social integration av tredjelandsmedborgare.	009 Rörlighetsarrangemang	009	3 108 577,64

2. Man stärker och utvecklar den lagliga migrationen riktad till medlemsstaterna i enlighet med deras ekonomiska och sociala behov, och främjar en effektiv integration och social integration av tredjelandsmedborgare.	010 Erhållande av lagligt uppehållstillstånd	010	4 427 368,15
2. Man stärker och utvecklar den lagliga migrationen riktad till medlemsstaterna i enlighet med deras ekonomiska och sociala behov, och främjar en effektiv integration och social integration av tredjelandsmedborgare.	011 Personer i utsatt ställning, inklusive ensamkommande barn	011	1 291 876,42
2. Man stärker och utvecklar den lagliga migrationen riktad till medlemsstaterna i enlighet med deras ekonomiska och sociala behov, och främjar en effektiv integration och social integration av tredjelandsmedborgare.	012 Operativt stöd	012	2 883 652,73
3. Man medverkar i bekämpningen av olaglig migration, effektiviserar ett effektivt, tryggt och människovärdigt återsändande och återtagande samt främjar återintegreringen i tredjeländer;	001 Alternativ för tagande i förvar	001	150 000,00
3. Man medverkar i bekämpningen av olaglig migration, effektiviserar ett effektivt, tryggt och människovärdigt återsändande och återtagande samt främjar återintegreringen i tredjeländer;	002 Förhållanden för mottagande/tagande i förvar	002	600 000,00
3. Man medverkar i bekämpningen av olaglig migration, effektiviserar ett effektivt, tryggt och människovärdigt återsändande och återtagande samt främjar återintegreringen i tredjeländer;	003 Förfaranden för återsändande	003	700 000,00
3. Man medverkar i bekämpningen av olaglig migration, effektiviserar ett effektivt, tryggt och människovärdigt återsändande och återtagande samt främjar återintegreringen i tredjeländer;	004 Assisterad frivillig återresa	004	2 388 849,26
3. Man medverkar i bekämpningen av olaglig migration, effektiviserar ett effektivt, tryggt och människovärdigt återsändande och återtagande samt främjar återintegreringen i tredjeländer;	005 Stöd gällande återintegrering	005	1 501 562,83
3. Man medverkar i bekämpningen av olaglig migration, effektiviserar ett effektivt, tryggt och människovärdigt återsändande och återtagande samt främjar återintegreringen i tredjeländer;	006 Åtgärder för flytt/återsändande	006	384 873,51
3. Man medverkar i bekämpningen av olaglig migration, effektiviserar ett effektivt, tryggt och människovärdigt återsändande och återtagande samt främjar återintegreringen i tredjeländer;	007 Övervakningssystem för påtvingat återvändande	007	500 000,00

3. Man medverkar i bekämpningen av olaglig migration, effektiviserar ett effektivt, tryggt och människovärdigt återsändande och återtagande samt främjar återintegreringen i tredjeländer;	008 Andra personer i utsatt ställning, inklusive ensamkommande barn	008	300 000,00
3. Man medverkar i bekämpningen av olaglig migration, effektiviserar ett effektivt, tryggt och människovärdigt återsändande och återtagande samt främjar återintegreringen i tredjeländer;	009 Åtgärder med vilka man ingriper i incitament för olaglig migration	009	300 000,00
3. Man medverkar i bekämpningen av olaglig migration, effektiviserar ett effektivt, tryggt och människovärdigt återsändande och återtagande samt främjar återintegreringen i tredjeländer;	010 Operativt stöd	010	1 505 266,72

2.2. Tekniskt stöd

2.2.1. Beskrivning

Referens: artiklarna 22.3 f, 36.5, 37 och 95 i förordningen om gemensamma bestämmelser

Textfält [5 000] (Tekniskt bistånd enligt artikel 36.5 i förordningen om gemensamma bestämmelser)

Med det tekniska biståndet täcks kostnader förknippade med verkställandet av fonderna. Den största kostnadsposten blir förvaltningsmyndighetens personalkostnader. Det tekniska biståndet täcker även revisionsmyndighetens personalkostnader. Under programperioden 2021–2027 kommer man att bygga upp ett eget elektroniskt informationssystem för fonderna för inrikesfrågor och de anmärkningsvärda kostnaderna som det orsakar täcks med det tekniska biståndet. Andra kostnader som täcks av tekniskt bistånd är förvaltningsmyndighetens utbildnings- och resekostnader, kommunikationskostnader, kostnader för utbildning och andra evenemang för sökande och biståndsmottagare samt andra kostnader som orsakas av genomförandet. Kostnader i samband med slutet av programperioden 2014–2020, till exempel kostnaderna för den slutliga utvärderingen, kan

täckas med det tekniska biståndet för programperioden 2021–2027 med stöd av förordningen om gemensamma bestämmelser, enligt vilken åtgärderna kan gälla även den föregående eller nästa finansieringsram. I sådana fall kan även kostnader förknippade med beredningen av programperiod 2021-2027 täckas med det tekniska biståndet.

Textfält [3 000] (Tekniskt bistånd enligt artikel 37 i förordningen om gemensamma bestämmelser)

2.2.2. Preliminär fördelning av tekniskt bistånd enligt artiklarna 36.5 och 37 i förordningen om gemensamma bestämmelser

Preliminär fördelning av tekniskt bistånd enligt artiklarna 36.5 och 37 i förordningen om gemensamma bestämmelser

Interventionstyp	Kod	Preliminärt belopp (i euro)
Information och kommunikation	001	70 419
Beredning, genomförande, uppföljning och tillsyn	002	3 675 865
Utvärdering och utredningar, datainsamling	003	42 251
Utveckling av beredskapen	004	56 335

3. Finansieringsplan

Referens: artikel 22.3 g i förordningen om gemensamma bestämmelser

3.1. Anslag per år

Tabell 5: Anslag per år

Fond	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Totalt
Asyl-, migrations- och integrationsfonden	0	12 816 558	11 305 780	11 321 302	11 380 453	11 596 924	9 505 025	67 926 042

3.2. Totalbelopp anslag

Tabell 6: Totalbelopp anslag per fond och nationell andel

Specifikt mål	Annan typ	Beräkningsgrund för unionsstöd (totalt stöd eller offentligt stöd)	Unionens finansieringsandel s (a)	Nationell finansieringsandel (b)=(c)+(d)	Riktgivande fördelning av den nationella finansieringsandelen		Totalt e=(a)+(b)	Samfinansieringsandel (f)=(a)/(e)
					offentlig (c)	privat (d)		
Särskild prioritering 1	Åtgärder som samfinansieras i enlighet med artikel 15.1 i AMIF-förordningen	Totalbelopp stöd	12 710 525,23	4 236 841,74	3 813 157,56	423 684,17	16 947 366,97	75 %

Specifikt mål	Annan typ	Beräkningsgrund för unionsstöd (totalt stöd eller offentligt stöd)	Unionens finansieringsandel s (a)	Nationell finansieringsandel (b)=(c)+(d)	Riktgivande fördelning av den nationella finansieringsandelen		Totalt e=(a)+(b)	Samfinansieringsandel (f)=(a)/(e)
					offentlig (c)	privat (d)		
	Åtgärder som samfinansieras i enlighet med artikel 15.2 i AMIF-förordningen	Totalbelopp stöd	0	0	0	0	0	0
	Åtgärder som samfinansieras i enlighet med artikel 15.3 i AMIF-förordningen	Totalbelopp stöd	7 057 875,43	784 208,38	705 787,54	78 420,83	7 842 083,81	90 %
	Åtgärder som samfinansieras i enlighet med artikel 15.4 i AMIF-förordningen	Totalbelopp stöd	5 223 256,31	0	0	0	5 223 256,31	100 %
	Åtgärder som samfinansieras i enlighet med artikel 15.5 i AMIF-förordningen	Totalbelopp stöd	0	0	0	0	0	0
Specifikt mål 1 totalt			24 991 656,96	5 021 050,12	4 518 945,10	502 105,00	30 012 707,08	
Särskild prioritering 2	Åtgärder som samfinansieras i enlighet med artikel 15.1 i AMIF-förordningen	Totalbelopp stöd	15 436 385,29	5 145 461,76	4 630 915,59	514 546,18	20 581 847,05	75 %
	Åtgärder som samfinansieras i enlighet med artikel 15.2 i AMIF-förordningen	Totalbelopp stöd	0	0	0	0	0	0 %

Specifikt mål	Annan typ	Beräkningsgrund för unionsstöd (totalt stöd eller offentligt stöd)	Unionens finansieringsandel s (a)	Nationell finansieringsandel (b)=(c)+(d)	Riktgivande fördelning av den nationella finansieringsandelen		Totalt e=(a)+(b)	Samfinansieringsandel (f)=(a)/(e)
					offentlig (c)	privat (d)		
	Åtgärder som samfinansieras i enlighet med artikel 15.3 i AMIF-förordningen	Totalbelopp stöd	12 438 924,40	1 382 102,71	1 243 892,44	138 210,27	13 821 027,11	90 %
	Åtgärder som samfinansieras i enlighet med artikel 15.4 i AMIF-förordningen	Totalbelopp stöd	2 883 652,73	0	0	0	2 883 652,73	100 %
	Åtgärder som samfinansieras i enlighet med artikel 15.5 i AMIF-förordningen	Totalbelopp stöd	0	0	0	0	0	0 %
Specifikt mål 2 totalt			30 758 962,42	6 527 564,48	5 874 808,03	652 756,45	37 286 526,90	
Särskild prioritering 3	Åtgärder som samfinansieras i enlighet med artikel 15.1 i AMIF-förordningen	Totalbelopp stöd	2 484 873,51	828 291,17	828 291,17	0	3 313 164,68	75 %
	Åtgärder som samfinansieras i enlighet med artikel 15.2 i AMIF-förordningen	Totalbelopp stöd	0	0	0	0	0	0
	Åtgärder som samfinansieras i enlighet med artikel 15.3 i AMIF-förordningen	Totalbelopp stöd	4 340 412,09	482 268,01	434 041,21	48 226,80	4 822 680,10	90 %

Specifikt mål	Annat typ	Beräkningsgrund för unionsstöd (totalt stöd eller offentligt stöd)	Unionens finansieringsandel s (a)	Nationell finansieringsandel (b)=(c)+(d)	Riktgivande fördelning av den nationella finansieringsandelen		Totalt e=(a)+(b)	Samfinansieringsandel (f)=(a)/(e)
					offentlig (c)	privat (d)		
	Åtgärder som samfinansieras i enlighet med artikel 15.4 i AMIF-förordningen	Totalbelopp stöd	1 505 266,72	0	0	0	1 505 266,72	100 %
	Åtgärder som samfinansieras i enlighet med artikel 15.5 i AMIF-förordningen	Totalbelopp stöd	0	0	0	0	0	0
Specifikt mål 3 totalt			8 330 552,32	1 376 142,84	1 331 195,23	44 947,62	9 706 695,17	
Specifikt mål 4	Åtgärder som samfinansieras i enlighet med artikel 15.1 i AMIF-förordningen	Totalbelopp stöd	0	0	0	0	0	0
	Åtgärder som samfinansieras i enlighet med artikel 15.2 i AMIF-förordningen	Totalbelopp stöd	0	0	0	0	0	0
	Åtgärder som samfinansieras i enlighet med artikel 15.3 i AMIF-förordningen	Totalbelopp stöd	0	0	0	0	0	0
	Åtgärder som samfinansieras i enlighet med artikel 15.4 i AMIF-förordningen	Totalbelopp stöd	0	0	0	0	0	0

Specifikt mål	Annat typ	Beräkningsgrund för unionsstöd (totalt stöd eller offentligt stöd)	Unionens finansieringsandel s (a)	Nationell finansieringsandel (b)=(c)+(d)	Riktgivande fördelning av den nationella finansieringsandelen		Totalt e=(a)+(b)	Samfinansieringsandel (f)=(a)/(e)
					offentlig (c)	privat (d)		
	Åtgärder som samfinansieras i enlighet med artikel 15.5 i AMIF-förordningen	Totalbelopp stöd	0	0	0	0	0	0
	Åtgärder som samfinansieras i enlighet med artikel 19 i AMIF-förordningen	Totalbelopp stöd	0	0	0	0	0	0
	Åtgärder som samfinansieras i enlighet med artikel 20 i AMIF-förordningen (överföring in)	Totalbelopp stöd	0	0	0	0	0	0
	Åtgärder som samfinansieras i enlighet med artikel 20 i AMIF-förordningen (överföring ut)	Totalbelopp stöd	0	0	0	0	0	0
Specifikt mål 4 totalt			0	0	0	0	0	
Tekniskt bistånd (i enlighet med artikel 36.5 i förordningen om gemensamma bestämmelser)			3 844 870,00	0	0	0	3 844 870,00	100 %
Tekniskt bistånd (i enlighet med artikel 37 i förordningen om			0	0	0	0	0	0

Specifikt mål	Annan typ	Beräkningsgrund för unionsstöd (totalt stöd eller offentligt stöd)	Unionens finansieringsandel s (a)	Nationell finansieringsandel (b)=(c)+(d)	Riktgivande fördelning av den nationella finansieringsandelen		Totalt e=(a)+(b)	Samfinansieringsandel (f)=(a)/(e)
					offentlig (c)	privat (d)		
gemensamma bestämmelser)								
Totalt			3 844 870,00	-	-	-	3 844 870,00	

Specifikt mål	Annan typ	Beräkningsgrund för unionsstöd (totalt stöd eller offentligt stöd)	Unionens finansieringsandel s (a)	Nationell finansieringsandel (b)=(c)+(d)	Riktgivande fördelning av den nationella finansieringsandelen		Totalt e=(a)+(b)	Samfinansieringsandel (f)=(a)/(e)
					offentlig (c)	privat (d)		
	Åtgärder som samfinansieras i enlighet med artikel 20 i AMIF-förordningen (överföring in)							
	Åtgärder som samfinansieras i enlighet med artikel 20 i AMIF-förordningen (överföring ut)							

Tabell 6A: Förbindelseplan

Kategori	Antalet personer per år						
	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
Vidarebosättning							
Humanitär inresa i enlighet med 19.2 i AMIF-förordningen							
Humanitär inresa för personer i utsatt ställning i enlighet med artikel 19.3 i AMIF-förordningen							
Överföring av personer som söker eller beviljas internationellt skydd (överföring in)							
Överföring av personer som söker eller beviljas internationellt skydd (överföring ut)							
[övriga kategorier]							

3.3. Överföringar

Tabell 7: Överföringar mellan fonder med gemensam förvaltning¹

Mottagande fond/instrument Överförande fond/instrument	AMIF	ISF	BMVI	ERDF	ESF+	Sammanhållningsfonden	EMFAF	Totalt
AMIF								
ISF								
BMVI								
Totalt								

Tabell 8: Överföringar till instrument som förvaltas, direkt eller indirekt²

	Överföringsbelopp
Instrument 1[namn]	
Instrument 2[namn]	
Totalt	

4. Möjliggörande förutsättningar

¹ Kumulativa belopp för alla överföringar under programperioden.

² Kumulativa belopp för alla överföringar under programperioden.

Referens: artikel 22.3 i förordningen om gemensamma bestämmelser

Tabell 9: Horisontella möjliggörande förutsättningar

Möjliggörande förutsättning	Uppfyllande av möjliggörande förutsättning	Grunder	Uppfyllande av grunderna	Hänvisningar till relevanta dokument	Motivering
		Motivering 1	Ja/nej	[500]	[1 000]

<p>Effektiva uppföljningsmekanismer för marknader för offentlig upphandling</p>	<p>Ja</p>	<p>Motivering 1</p>	<p>Ja</p>	<p>Lagen om offentlig upphandling och koncession (1397/2016) https://urly.fi/1tiS</p> <p>Lagen om offentlig försvars- och säkerhetsupphandling (1531/2011) https://finlex.fi/sv/laki/ajantasa/2011/20111531</p> <p>Hilma (meddelanden om upphandling) https://urly.fi/1tiU</p> <p>Upphandlingskalender https://urly.fi/1u11</p> <p>Rådgivningsenheten för offentlig upphandling https://urly.fi/1tiV</p> <p>Webbplatsen hankinnat.fi stöder arbetet i rådgivningsenheten för offentliga upphandlingar https://urly.fi/1xe7</p> <p>Kommissionens upphandlingsriktlinjer C(2019) 3452 final</p> <p>Förvaltningsmyndighetens förvaltningshandbok (under beredning).</p>	<p>EU-lagstiftningen om offentlig upphandling har satts i kraft.</p> <p>Arbets- och näringsministeriet (ANM) ansvarar för regleringen av offentliga upphandlingar. Rådgivningsenheten för (kommunsektorns) offentliga upphandlingar har utvecklats tillsammans av ANM och Kommunförbundet. Webbplatsen upphandling.fi stöder rådgivningsenhetens arbete.</p> <p>ANM ansvarar för rapporteringskanalen HILMA för offentliga upphandlingar.</p> <p>De upphandlande enheter som avses i 5 § i lagen om offentlig upphandling och koncession ska i Hilma anmäla kommande både nationella upphandlingar och upphandlingar som överskrider EU-tröskelvärdet, sina konkurrensutsättningar och resultaten av konkurrensutsättningarna.</p> <p>Upphandlingskalendern är en öppen tjänst med de senaste upphandlingsbesluten inom den offentliga sektorn, en lista över inköpsställen och information om kommande upphandlingar. Inom offentliga organisationer har man egna upphandlingsriktlinjer som en del av ekonomistadgan.</p> <p>Under programperioden 2014–2020 har förvaltningsmyndigheten fått utbildning i regler och tillämpning av offentlig upphandling. Detta kommer att fortsätta under perioden 2021-</p>
---	-----------	---------------------	-----------	--	---

					2027. Upphandlingsförfaranden kontrolleras i samband med handläggning av ansökningar och diskuteras vid projektens inledande möten.
--	--	--	--	--	--

	Ja	Kriterium 2	Ja	<p>Hilma (meddelanden om upphandling) https://urly.fi/1tiU</p> <p>Upphandlingskalender https://urly.fi/1u11</p> <p>Lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) https://urly.fi/1xeb</p>	<p>Den nödvändiga informationen finns i de nationella systemen.</p> <p>Namn på vinnande anbudsgivare: Upphandlingskalender</p> <p>Antal ursprungliga anbudsgivare och antal utvalda anbudsgivare: Med upphandlingsbeslut via Upphandlingskalendern.</p> <p>Kontraktets värde: HILMA</p> <p>I det upphandlingsbeslut som offentliggörs i Upphandlingskalendern offentliggörs kontraktets pris om det är offentligt (information som omfattas av en företagshemlighet offentliggörs inte). Om kontraktets pris inte är offentligt, anges priset i de bilagda handlingarna till beslutet, som alltid är offentliga endast för parterna (lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999), 6§, 9§, 10§, 11§).</p>
--	----	-------------	----	---	--

	Ja	Kriterium 3	Ja	<p>Konkurrens- och konsumentverket https://urly.fi/1xec</p> <p>Lagen om offentlig upphandling och koncession (1397/2016) https://urly.fi/1tiS</p> <p>Förvaltningslag https://urly.fi/1xef</p>	<p>Konkurrens- och konsumentverket (KKV) övervakar efterlevnaden av lagstiftningen gällande offentlig upphandling. Tillsynen riktas till upphandlingsenheternas verksamhet, i synnerhet till betydande lagstridigheter, till exempel underlåtenhet att konkurrensutsätta och anmäla upphandlingar. Med tillsynen ingriper man bland annat i lagvidriga direktupphandlingar för att förhindra leverantörer från att komma med i konkurrensutsättningen.</p> <p>Tillsynen omfattar tre huvuddrag:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Klagomålsförfarandet (förvaltningslagen 8a), som gör det möjligt för ämbetsverket att ge administrativ styrning till upphandlingsenheten, 2) förbjuda olaglig direktupphandling i enlighet med 140 § i lagen om offentlig upphandling och koncession och föra fram ett besvär till marknadsdomstolen om att utdöma påföljder enligt 141 § (ogiltighet, påföljdsavgift, förkortande av kontraktperioden, upphävning av upphandlingsbeslutet) och 3. rapportering om lagvidriga eller skadliga förfaranden som konstaterats vid tillsynen (144 § i lagen om offentlig upphandling och koncession), som kan användas för att uppmärksamma ministeriet på problem i samband med systemets funktion.
--	----	-------------	----	--	--

	Ja	Kriterium 4	Ja	<p>Lagen om offentlig upphandling och koncession (1397/2016) https://urly.fi/1tiS</p> <p>Rapportering av resultaten av tillsynen över offentliga upphandlingar https://urly.fi/1xeg</p>	<p>På Konkurrens- och konsumentverkets webbplats visas i enlighet med 144 § i lagen om offentlig upphandling och koncession rapporterna om resultaten av tillsynen av offentliga handlingar offentligt.</p> <p>I enlighet med 172 § i lagen om offentlig upphandling och koncession ansvarar arbets- och näringsministeriet för att en övervakningsrapport sänds till kommissionen vart tredje år. Arbets- och näringsministeriet svarar också för att uppgifterna lämnas ut till myndigheterna i andra medlemsstater. Enligt lagen ska upphandlande enheter och andra myndigheter på begäran lämna nödvändiga uppgifter till arbets- och näringsministeriet. Inrikesministeriet lämnar in nödvändiga uppgifter till ANM till EU:s uppföljningsrapport om inrikesfonder. I enlighet med 171 § i lagen om offentlig upphandling och koncession har upphandlande enheter rätt att från myndigheten och den offentliga tjänsten få informationen som krävs för att fastställa förekomsten av diskretionära uteslutningskriterier.</p>
--	----	-------------	----	---	--

	Ja	Kriterium 5	Ja	<p>Lagen om offentlig upphandling och koncession (1397/2016) https://urly.fi/1tiS</p> <p>Konkurrenslagen (948/2011) https://urly.fi/1xeh</p> <p>Information och anvisningar, karteller https://urly.fi/1xei</p> <p>Tillsyn av offentliga upphandlingar, tipstjänst https://urly.fi/1xec</p>	<p>I enlighet med 139 § i lagen om offentlig upphandling och koncession ansvarar Konkurrens- och konsumentverket för att övervaka efterlevnaden av lagen (enligt kriterium 2) och för att lämna ut nödvändig information till nationella myndigheter i enlighet med 143 §.</p> <p>Konkurrens- och konsumentverket rapporterar också årligen om sin verksamhet gällande efterlevnaden av lagen i enlighet med 144 § i lagen om offentlig upphandling och koncession.</p> <p>Sammanfattningen av rapporten innehåller följande information:</p> <p>1) de lagstridiga förfaranden som upptäckts vid tillsynsverksamheten och de förfaranden som är skadliga med tanke på öppenheten eller icke-diskrimineringen, inklusive de vanligaste bakgrundsfaktorerna,</p> <p>2) antalet åtgärder som avses i 139 § och deras innehåll,</p> <p>3) antalet sådana beslut om förbud och förbindelser som avses i 140 § och deras innehåll,</p> <p>4) antalet framställningar som avses i 141 § och deras innehåll samt av domstolarnas avgöranden till följd av framställningarna.</p> <p>Konkurrens- och konsumentverket genomför efterlevnad av konkurrenslagen (948/2011), instruerar och informerar om budspekulation och karteller. På Konkurrens- och konsumentverkets webbplats finns det möjlighet att lämna tips om misstanke om överträdelse med anknytning till upphandlingar.</p>
--	----	-------------	----	---	---

<p>Effektiv tillämpning och verkställande av EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna</p>	<p>Ja</p>	<p>Motivering 1</p>	<p>Ja</p>	<p>EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna: https://urly.fi/1x6N</p> <p>Meddelande från kommissionen: Riktlinjer för att följa Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna i samband med genomförandet av de europeiska struktur- och investeringsfonderna (ESI-fonderna) https://urly.fi/1x6X</p> <p>Finlands grundlag (731/1999) https://urly.fi/13DK</p> <p>Diskrimineringslagen (1325/2014) https://urly.fi/1t1L</p> <p>Lagen om jämställdhet mellan kvinnor och män (609/1986) https://urly.fi/1t1G</p>	<p>I Finlands konstitution och grundlag (731/1999) tryggs människovärdets okränkbarhet och den enskilda människans frihet och rättigheter samt främjas rättvisa i samhället.</p> <p>Finlands nationella människorättsinstitution (NHRI) består av människorättscentret, människorättsdelegationen och justitieombudsmannen. NHRI ska vid behov rådfrågas vid verkställande av programmen.</p> <p>I diskrimineringslagen (1325/2014) definieras diskriminering och likabehandling av personer. I lagen om jämställdhet mellan kvinnor och män fastställs förbudet mot könsdiskriminering, och främjande av jämställdhet (609/1986). Social- och hälsovårdsministeriets jämställdhetsenhet ansvarar för beredningen av jämställdhetspolitiken och delegationen för jämställdhetsärenden arbetar för att främja jämställdhet. Förvaltningsmyndigheten ska beakta bestämmelserna i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna i urvalskriterierna för programmet, i checklistorna för IT-systemet om val av projekt och verksamhet, slutrapporter och verifieringar. Dataskydd och behandling av personuppgifter beaktas vid genomförandet av programmet. Fondernas e-tjänster uppfyller de lagstadgade tillgänglighetskraven.</p>
--	-----------	---------------------	-----------	---	---

	Ja	Kriterium 2	Ja		<p>Uppgifter om verksamheten som stöds får förvaltningsmyndigheten från datasystemet. Detta omfattar checklistor gällande valet av projekt och verksamhet, projektens och verksamhetens utfall, som understödstagarna presenterar i samband med slutrapporterna, och verifieringar och kontroller som görs på plats.</p> <p>Förvaltningsmyndigheten säkerställer att stadgan om de grundläggande rättigheterna följs i dess egen verksamhet. Tillräcklig kompetens hos förvaltningsmyndighetens personal säkerställs genom anordnande av utbildning i mänskliga rättigheter. Kontrollerna av efterlevnaden av de centrala bestämmelserna i stadgan om de grundläggande rättigheterna införlivas i förvaltningsmyndighetens checklistor gällande arbetshandledning och tillsyn. Före insändning av material från övervakningskommitténs möten via datasystemets rapportering, kontrollerar förvaltningsmyndigheten om det i verkställandet har framkommit signifikanta fall gällande efterlevnad eller underlåtenhet att efterleva stadgan om de grundläggande rättigheterna, och rapporterar om dessa till övervakningskommittén. På motsvarande sätt ska förvaltningsmyndigheten rapportera eventuella klagomål och besvär gällande ärendet.</p> <p>Förvaltningsmyndigheten beskriver rapporteringsarrangemangen för övervakningskommittén i beskrivningen av programmets</p>
--	----	-------------	----	--	--

					<p>förvaltnings- och övervakningssystem. I hanteringen av avvikelser följs lagstiftningen. Förvaltningsmyndigheten beskriver rapporteringsarrangemangen för övervakningskommittén i beskrivningen av programmets förvaltnings- och övervakningssystem.</p>
--	--	--	--	--	--

<p>Genomförande av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning</p>	<p>Ja</p>	<p>Motivering 1</p>	<p>Ja</p>	<p>FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning: https://urly.fi/1x78</p> <p>Nationellt handlingsprogram 2018–2019: https://urly.fi/1tmq</p> <p>Uppföljningsrapport: Nationellt handlingsprogram för FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning (2018–2019) https://urly.fi/1I0g</p> <p>Beredning av det nya nationella handlingsprogrammet 2020 https://urly.fi/1I0h Socialvårdslagen https://urly.fi/1I0d</p> <p>Delegationen för rättigheter för personer med funktionsnedsättning (VANE) https://urly.fi/1xdP</p>	<p>Ansvaret för genomförandet av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning åligger utrikesministeriet, social- och hälsovårdsministeriet och medborgarorganisationer.</p> <p>Delegationen för rättigheter för personer med funktionsnedsättning (VANE) utarbetar ett handlingsprogram, som fastställer nationella mål, metoder och uppföljning för främjande av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. Genomförandet rapporteras till kommittén för konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. Det nya handlingsprogrammet för år 2020 och framåt är under beredning.</p> <p>Efter antagandet av rekommendationerna från FN:s kommitté för rättigheter för personer med funktionsnedsättning informerar utrikesministeriet myndigheterna, människorättscentret och medborgarorganisationer om rekommendationerna. Ministerierna ansvarar för genomförandet av rekommendationerna inom sina förvaltningsområden.</p> <p>Rekommendationerna i handlingsprogrammet beaktas vid genomförandet av programmen.</p> <p>Det fakultativa protokollet gör det möjligt för individer och grupper att anföra klagomål hos kommittén för konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning över upplevda kränkningar av de</p>
---	-----------	---------------------	-----------	--	---

					rättigheter som erkänns av konventionen. I det avsedda protokollet föreskrivs också ett förfarande för att utreda allvarliga överträdelser på kommitténs initiativ.
--	--	--	--	--	---

	Ja	Kriterium 2	Ja	<p>Diskrimineringslagen (1325/2014) https://urly.fi/1t1L</p> <p>Efterlevnaden av diskrimineringslagen övervakas av jämställdhetsombudsmannen osv. https://urly.fi/110e</p> <p>Riksdagens justitieombudsman genomför i sin lagstadgade tillsynsuppgift skyddet av verkställandet av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. https://urly.fi/110l</p> <p>Socialvårdslagen https://urly.fi/110d</p>	<p>Förvaltningsmyndigheten efterlever bestämmelser gällande personer med funktionsnedsättning i urvalskriterierna för programmen och införlivar kontrollerna i datasystemens checklistor gällande val av, slutrapporter för och verifieringar av åtgärder som får understöd. Rättigheter för personer med funktionsnedsättning är standardvillkor för projektbeslut. I ansökan efterfrågas tillgänglighet för de digitala tjänster som ska utvecklas.</p> <p>Förvaltningsmyndighetens utbildningsplan för genomförandet av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning omfattar utbildning med anknytning till projektansökningar, urvalsprocessen, tillsyn och genomförande, och samtidigt stöds den projektverksamhet som uppstår för målgruppen personer med funktionsnedsättning. Ett informationspaket för projektsökande kommer att finnas tillgängligt på webben.</p> <p>I förvaltningsmyndighetens handledning och utbildning tas hänsyn till bestämmelserna i artiklarna 9 och 21 i FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning i all verksamhet.</p> <p>Förvaltningsmyndigheten behandlar villkoren gällande rättigheter för personer med funktionsnedsättning under det inledande mötet med understödstagaren.</p>
--	----	-------------	----	--	---

	Ja	Kriterium 2a	Ja	<p>Diskrimineringslagen (1325/2014) https://urly.fi/1t1L</p> <p>Lagen om tillhandahållande av digitala tjänster (306/2019) https://urly.fi/110f</p>	<p>Uppgifter om verksamheten som stöds får förvaltningsmyndigheten från datasystemet. Detta omfattar checklistor gällande valet av projekt, projektens utfall, som understödstagarna presenterar i samband med slutrapporterna, och verifieringar och kontroller som görs på plats.</p> <p>Förvaltningsmyndigheten får information om efterlevnaden av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning via handledningen och tillsynen. Kontroll av efterlevnaden av de väsentliga bestämmelserna i FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning införlivas i den ansvariga myndighetens checklistor för handledning och tillsyn. Inför övervakningskommitténs möten kontrollerar förvaltningsmyndigheten via datasystemets rapportering om det i genomförandet har framkommit avvikelser i efterlevnaden av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, och rapporterar om dessa till övervakningskommittén, liksom även anförda klagomål och besvär. Individer och grupper har möjlighet att anförda klagomål hos kommittén för konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning över upplevda kränkningar av rättigheterna i konventionen. Avvikelser behandlas i enlighet med lagstiftningen. Förvaltningsmyndigheten beskriver</p>
--	----	--------------	----	---	---

					ovan nämnda arrangemang för övervakningskommittén i beskrivningen av förvaltnings- och övervakningssystemet.
		Kriterium 2			

5 Programmyndigheter

Referens: artiklarna 22.3 k, 71 och 84 i förordningen om gemensamma bestämmelser

Tabell 10: Programmyndigheter

	Inrättningens namn [500]	Kontaktpersonens namn och befattning [200]	E-postadress [200]
--	-----------------------------	---	--------------------

Förvaltande myndighet	Inrikesministeriet	Laura Yli-Vakkuri, generaldirektör	laura.yli-vakkuri@govsec.fi
Revisionsmyndighet	Finansministeriet	Kari Rouvinen, inspektionsråd	kari.rouvinen@gov.fi
Organ som tar emot betalningar från kommissionen	Inrikesministeriet	Laura Yli-Vakkuri, generaldirektör	laura.yli-vakkuri@govsec.fi

6. Partnerskap

Referens: artikel 22.3 h i förordningen om gemensamma bestämmelser

Strukturer för partnerskap i programarbetet

En arbetsgrupp inrättades för att förbereda programmet. Under ledning av inrikesministeriet bestod arbetsgruppen av följande av statsförvaltningens organisationer och parter som företräder organisationerna: inrikesministeriets invandrings-, räddnings-, polis- och gränsbevakningsavdelning, finansministeriet, justitieministeriet, utrikesministeriet, arbets- och näringsministeriet, delegationen för etniska relationer (ETNO), Kommunförbundet, Immigrationsverket, Polisstyrelsen, Tullen, Riksåklagarens byrå, social- och hälsovårdsministeriet, undervisnings- och kulturministeriet.

Ålands landskapsregering ombads att separat göra utlåtanden om frågor som berör Åland.

Förutom arbetsgruppen blev följande intressenter inbjudna att förbereda programmet under behovens utformningsfas: Krishanteringscentret (CMC Finland), Diakonissanstalten, Finlands Näringsliv EK, Helsingfors stad, IOM, Centralkriminalpolisen, Kyrkans utlandshjälp, Moniheli ry, Monika-naiset liitto ry, Europeiska institutet för kriminalpolitik HEUNI, Pakolaisapu, Räddningsverket, Polisyrkeshögskolan, Brottsofferjouren, Räddningsbranschens Centralorganisation i Finland SPEK, Finlands Röda Kors, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC, Skyddspolisen.

Utöver arbetsgruppens arbete har inrikesministeriet anordnat förberedande möten för att stödja och samordna förberedelserna med arbets- och näringsministeriet, regionala NTM-centraler, inrikesministeriets migrations- och polisavdelningar, Migrationsverket och justitieministeriet och rättsliga organisationer. Dessutom organiserade inrikesministeriet tillfällen att bli hörd med specifika mål och andra diskussioner med olika parter (inklusive presentationer i intressentgrupper och separat hörande).

I enlighet med kommissionens delegerade förordning (EU) nr 240/2014 deltar partnerna i beredningen av bland annat: analys och identifiering av behov, definition av prioriteringar, fördelning av finansiering och definition av indikatorer.

Partnerskapsprincipen i beredningen

Beredningen av inrikesfonderna styrs dels av en finsk förvaltningstradition som betonar utfrågning och dels av gällande lagstiftning om inrikesfonder som definierar hur samarbetspartner deltar i beredningen och genomförandet. I lagen gällande fonden anges att programmet bereds i samarbete.

Jämlikhetsexperter har deltagit i programmets beredningsprocess.

För att ta hänsyn till den regionala och lokala nivån vid beredningen har partnerskapsprincipen implementerats genom intressenttillfällen, utfrågnings- och diskussionstillfällen.

Under beredningen utökades arbetsgruppen för programberedelser genom att bjuda in andra intressenter till beredningsarbetet och genom att organisera orienteringsmöten för programförberedelser. Detta gjordes i syfte att samla in olika aktörers åsikter och tillägg till de viktigaste utmaningarna relaterade till verksamhetsmiljön som beredningsgruppen förberett och vägleda intressenterna till att ge sina åsikter. Dessutom organiserades utfrågning av vissa organisationer vid separata temarelaterade evenemang.

Utfrågning på regional och lokal nivå har genomförts på ett sådant sätt att arbets- och näringsministeriet har samlat in synpunkter och förslag från de regionala Närings- trafik och miljöcentralerna om programmets innehåll. Kommunförbundet har representerat kommunernas synpunkt i beredningen. Dessutom har partnerskapsprincipen implementerats med separata mål för olika regioner genom riktade möten.

Gällande integrationsåtgärder har regeringens redogörelse, koordinerad av arbets- och näringsministeriet varit under beredelse samtidigt som programberedningsarbetet. Regeringens redogörelse handlar om reformbehov gällande främjande av integration samt beredning av partnerskapsprogram för integration. Redogörelsen under beredning har identifierat behovet av en reform av integrationspolitiken för att svara på förändringar i verksamhetsmiljön för invandring och integration. Vid beredningen av partnerskapsprogrammet har partnerskapets möjligheter och hinder klargjorts, liksom sätten att främja samarbete, t.ex. användning av projektfinansiering för att främja partnerskap. I samband med redogörelsen organiserades omfattande workshoppar och utfrågningar där organisationer, kommuner och regionala myndigheter, forskare, utbildningsorganisationer och andra intressenter blev hörda. Omkring 50 organisationer som arbetar med integration deltog i evenemanget gällande organisationernas roll. Inrikesministeriet deltog i utfrågningen om redogörelsen utifrån synvinkeln för integrationsavsnittet för programmets specifika mål 2, och de behov som framhävs i redogörelsen har beaktats i innehållet i fondens program. Man fick 779 svar på partnerskapsprogrammets barometerundersökning och dess resultat har också beaktats i beredningen av programmet.

Programmets offentliga hörande ordnades på finska 6–27.5.2021 och på svenska 28.5–18.6.2021. Genom en separat skrivelse riktades begäran om yttrande till 107 organisationer, däribland ministerier, NTM-centraler, utvalda kommuner av olika storlek och regioner samt organisationer som är relevanta för sektorn. Utöver instanserna i distributionen kunde yttranden om programutkastet ges av också andra instanser. Detta kunde de göra via de begäran om yttranden som publicerades på fondernas webbplatser. Dessutom tillkännagavs remissbehandlingen på sociala medier och ministeriets webbplats. Sammanlagt lämnades 48 utlåtanden in om programmet. Programmet modifierades på basis av höranden och anmärkningar som framfördes i yttrandena sammanställs dessutom i en genomförandeplan, som kompletterar programmet.

Partnerskapsprincipen i genomförandet av programmet

Organisationer och andra intressentgrupper som är relevanta för genomförandet av programmet kommer att delta i genomförandet, övervakningen och utvärderingen av

programmet i övervakningskommittéarbete. Arbetet som programmets övervakningskommitté utför stöder starkt genomförandet av partnerskapsprincipen och ger mervärde till programarbetet.

Programmet är avsett att genomföras med hjälp av en handlingsplan som uppdateras årligen. I handlingsplanen definieras de mål som ska öppnas varje år, eventuella tematiska prioriteringar och finansiering. Genomförandeplanen diskuteras av fondens övervakningskommittéer och föregås av utarbetandet av planen tillsammans med parter.

Partnerskapet genomförs för sin del också i ett nationellt partnerskapsprogram för integration som organiseras av arbets- och näringsministeriet, där fonden deltar. I partnerskapsprogrammet byggs ett öppet nationellt nätverk av aktörer som arbetar med integration och samhällelig mottaglighet. Ett av målen för partnerskapsprogrammet är att koppla nationell och EU-finansiering till partnerskapsarbetet.

Fonden deltar i organisationsnätverket som koordineras av Finlands Röda kors, förmedlar via nätverket information om fonden och hör organisationer i ärenden relaterade till fondens verksamhetsområde.

När det gäller det specifika målet för laglig invandring och integration kommer handlingsplanen att diskuteras med samordningsgruppen för invandring och integration. I samordningsgruppen är andra EU-fonder som finansierar integrationsåtgärder, nationella finansiärer, företrädare för kommuner och regioner och andra relevanta intressentgrupper representerade. Samordningsgruppens uppgift är att samordna i synnerhet åtgärder som stöder integration mellan olika finansiärer.

Vad gäller specifikt mål 3 gällande olaglig migration och åtgärder för återvändande för man på initiativ av fonden diskussioner i samordnings- och samarbetsgrupper för återvändande organiserade av inrikesministeriet samt i andra myndighetsmöten. De myndigheter som ansvarar för åtgärderna gällande återvändande deltar i gruppernas arbete.

I början av programperioden kommer en utbildningsplan att utarbetas för utbildningsevenemang som ordnas för intressentgrupper, såsom NTM-centraler, kommuner och organisationer. Evenemangen och sätten på vilka de genomförs planeras i samarbete med ifrågavarande partners, så att de på bästa sätt tillgodoser målgruppens behov. Utbildningsplanen uppdateras regelbundet och tillräcklig finansiering avsätts för utbildningsevenemang för att tillgodose behoven som förvaltningsmyndigheten bedömer och som kommer från fältet.

Projektens styrgrupper har även partnerskap sinsemellan.

7. Kommunikation och synlighet

Referens: artikel 22.3 j i förordningen om gemensamma bestämmelser

Målet med fondens kommunikation är att stödja och stärka fondens högkvalitativa och transparenta genomförande och att främja uppnåendet av fondens mål.

Fondens ämnen - asylförfarandets funktion och tillförlitlighet, smidigheten i laglig och arbetsrelaterad invandring, framgångsrik integration och situationen för personer som vistas olagligt i landet samt relaterade åtgärder - förekommer ofta i den offentliga debatten. Genom att kommunicera om EU:s gemensamma mål och de resultat som uppnåtts med EU-finansiering kan man stärka en omfattande förståelse för flerdimensionella frågor och stärka en positiv bild av EU.

Allmänhetens kunskap och förståelse för Europeiska unionens mervärde ökas genom att kommunicera om de aktiviteter och resultat som uppnåtts med EU-finansiering. Kommunikationen riktas till bidragssökande med beaktande av olika målgruppers kännedom om fonden. Finansieringsmöjligheterna kommuniceras vid rätt tidpunkt och på ett begripligt sätt. De sökandes kännedom om rätt tidpunkt främjar ansökningarnas kvalitet och ansökningsprocessens effektivitet.

Bidragsmottagare får den information och det stöd de behöver för en framgångsrik administration av projektet. Målet är att stödja stödmottagarna att på ett intressant och effektivt sätt kommunicera om sina projekt och mervärdet av EU-finansiering till projektet. Till bidragsmottagarna kommunicerar man i synnerhet om vikten av att se till projektets kommunikation och EU-synlighet. De blir erbjudna konkret stöd för kommunikation, med instruktioner och utbildningar.

Även journalister är en av målgrupperna för kommunikationen. Meddelanden publiceras regelbundet om fondens aktuella ärenden. Vid behov ordnas medietillfällen för representanter av medier om fonden, med särskilt fokus på resultat. Genom journalister är det möjligt att påverka hur EU:s inrikesfonder presenteras i media.

Mediekommunikation görs också i samarbete med andra EU-fonder som följer CPR-förordningen (Common Provisions Regulation), det vill säga den allmänna förordningen. Den allmänna förordningen anger de allmänna reglerna gällande förvaltning av fonderna.

Kommunikationen riktas till inrikesministeriets administrativa sektor och andra administrativa sektorer. Inrikesministeriets experter och ledning nås via ministeriets intranät och interna evenemang. Dessutom är medborgarsamhället och särskilt olika paraplyorganisationer en av fondens målgrupper för kommunikation. Kommunikationen riktas också till andra EU-finansiärer och dem som arbetar med EU-finansiering, samt till nationella statsbidragsmyndigheter.

Kommunikation om fonderna sker på de nationella webbplatserna för EU:s inrikesfonder och på de gemensamma nationella webbplatserna för fonderna som följer den allmänna förordningen. Som huvudkanal fungerar de egna webbplatserna för EU:s inrikes frågor.

Nyhetsbrevet för fonderna för inrikesfrågor skickas månatligen via e-post till prenumeranterna. I nyhetsbrevet sammanställs aktuella nyheter gällande fonderna. Vid

behov kan även nyhetsbrev som behandlar ett specifikt tema ur fondens perspektiv publiceras.

Sociala mediekkanaler fungerar som en distributionskanal för nyheter och medieddelanden som publiceras på webbplatser men också som oberoende kommunikationskanaler. Kommunikationskampanjer genomförs i samarbete med andra EU-fonder.

Evenemang och utbildningar, inklusive utbildningar som fokuserar på projektets kommunikation, ordnas regelbundet för bidragssökande och mottagare. De kan också arrangeras i samarbete med andra EU-fonder. Per e-post kommunicerar man i synnerhet i situationer som kräver snabb och målinriktad kommunikation.

Budgeten för kommunikation är 2 procent av Finlands AMIF-programmets tekniska stöd.

Indikatorer har blivit definierade för kommunikationen på grundval av vilka kommunikationen övervakas och utvärderas. Vid behov ändras kommunikationen enligt resultaten. Indikatorerna används bl.a. för att övervaka antalet besökare på webbplatsen, antalet publicerade nyheter och de mest besökta sidorna och nyheterna. Indikatorer definieras för sociala mediekkanaler, som övervakar bl.a. antalet följare och fans, liksom tweets och publikationer, samt aktivitetsgrad och visningar. Med indikatorerna övervakar man dessutom bl.a. antalet prenumeranter på nyhetsbrevet och öppningsprocenten.

För kommunikationskampanjer och evenemang definieras indikatorer specifikt för varje fall. Enkäter görs regelbundet för olika målgrupper om kommunikationen och eventuellt om andra fondrelaterade ämnen. Respons om evenemang och utbildningar begärs regelbundet.

Dessutom fungerar personen som blivit utsedd till programmets kommunikationsansvarige även som kommunikationsansvarig för programmet för fonden för inre säkerhet (ISF) och finansieringsinstrumentet för gränsförvaltning och visering (BMVI).

8. Användningen av enhetskostnader, enhetsbelopp, schablonsatser och finansiering som inte är kopplad till kostnaderna

Referens: artiklarna 94 och 95 i förordningen om gemensamma bestämmelser

Avsedd användning av artiklarna 94 och 95 i förordningen om gemensamma bestämmelser	Ja	Nej
Från och med antagandet kommer programmet att använda ersättning av unionsbidrag på grundval av enhetskostnader,	☐	x ☐

enhetsbelopp och schablonbelopp inom ramen för prioriteringen i enlighet med artikel 94 i förordningen om gemensamma bestämmelser (om ja, fyll i tillägg 1)		
Från och med antagandet kommer programmet att använda ersättning av unionsbidrag på grundval av finansiering som inte är kopplad till kostnaderna i enlighet med artikel 95 i förordningen om gemensamma bestämmelser (om ja, fyll i tillägg 2).	☐	x ☐

Unionsbidrag på grundval av enhetskostnader, enhetsbelopp och schablonsatser

Mall för inlämning av uppgifter till kommissionen för behandling

(artikel 94 i förordningen om gemensamma bestämmelser)

Datum för inlämning av förslaget	

Detta tillägg krävs inte när förenklade kostnadsalternativ på unionsnivå som fastställs i den delegerade akt som avses i artikel 94.4 i förordningen om gemensamma bestämmelser används.

A. Sammanfattning av de viktigaste delarna

Specifikt mål	Beräknad procentandel av det totala anslaget inom det specifika målet på vilken det förenklade kostnadsalternativet kommer att tillämpas	Insatstyp(er) som omfattas		Indikator som leder till ersättning		Måttenhet för den indikator som leder till ersättning	Typ av förenklat kostnadsalternativ (standardskala för enhetskostnader, enhetsbelopp eller schablonsatser)	Belopp (i EUR) eller procentandel (vid schablonsatser) av det förenklade kostnadsalternativet
		Kod ¹	Beskrivning	Kod ²	Beskrivning			

¹ Avser koden i bilaga VI till förordningarna om Amif, instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik och Fonden för inre säkerhet.

² Avser koden för en gemensam indikator, i tillämpliga fall.

B. Detaljerade uppgifter per insatstyp (fylls i för varje insatstyp)

Har den förvaltande myndigheten fått stöd från ett externt företag för att fastställa de förenklade kostnaderna nedan?

Ange i så fall vilket externt företag: Ja/Nej - Det externa företagets namn

1. Beskrivning av insatstypen, inklusive tidsplanen för genomförandet ¹	
2. Specifikt mål (specifika mål)	
3. Indikator som leder till ersättning ²	
4. Måttenhet för den indikator som leder till ersättning	
5 Standardskala för enhetskostnader, enhetsbelopp eller schablonsatser	
6. Belopp per måttenhet eller procentandel (för schablonsatser) för det förenklade kostnadsalternativet	

¹ Planerat startdatum för urvalet av insatser och planerat slutdatum för slutförandet av dem (jmf. artikel 63.5 i förordningen om gemensamma bestämmelser).

² För insatser som omfattar flera förenklade kostnadsalternativ som täcker olika kostnadskategorier, olika projekt eller på varandra följande etapper i en insats måste fälten 3–11 fyllas i för varje indikator som leder till ersättning.

7. Kostnadskategorier som täcks av enhetskostnaderna, enhetsbeloppen eller schablonsatserna	
8. Täcker dessa kostnadskategorier samtliga stödberättigande utgifter för insatsen? (Ja/Nej)	
9. Anpassningsmetod(er) ¹	
10. Kontroll av [de levererade] enheternas resultat – beskriv vilka dokument/system som kommer att användas för att kontrollera de levererade enheternas resultat – beskriv vad som kommer att granskas och av vem vid förvaltningskontrollerna – beskriv vilka arrangemang som kommer att göras för att samla in och lagra relevanta uppgifter/dokument	
11. Möjliga önskade incitament, mildrande åtgärder ² och beräknad risknivå (hög/medel/låg)	

¹ Ange i förekommande fall hur ofta och datum för anpassningen och en tydlig hänvisning till den enskilda indikatorn (och, i förekommande fall, en länk till den webbplats där indikatorn offentliggjordes).

² Orsakas några eventuella negativa effekter med tanke på insatsens kvalitet? Om ja, vilka insatser (t.ex. kvalitetssäkring) genomförs för att minimera denna risk?

12. Totalt belopp (nationellt och unionen) som kommissionen förväntas ersätta mot denna bakgrund	
--	--

C. Beräkning av standardskalan för enhetskostnader, enhetsbelopp eller schablonsatser

1. Källa till de uppgifter som används för beräkning av standardskalan för enhetskostnader, enhetsbelopp eller schablonsatser (vem som tog fram, samlade in och registrerade uppgifterna, var uppgifterna lagras, brytdatum, validering etc.).

--

2. Ange varför den föreslagna metoden och beräkningen på grundval av artikel 94.2 i förordningen om gemensamma bestämmelser är relevanta för insatstypen.

--

3. Ange hur beräkningarna gjordes, särskilt eventuella antaganden i fråga om kvalitet eller kvantitet. I förekommande fall bör statistiska belägg och referensvärden användas och på begäran tillhandahållas i ett format som kan användas av kommissionen.

4. Förklara hur ni har säkerställt att endast stödberättigande utgifter ingår i beräkningen av standardskalan för enhetskostnader, enhetsbelopp eller schablonsatser.

5. Revisionsmyndighetens/revisionsmyndigheternas bedömning av beräkningsmetoden, beloppen och arrangemangen för att säkerställa kontroll, kvalitet, insamling och lagring av uppgifter.

Unionsbidrag på grundval av finansiering som inte är kopplad till kostnaderna

Mall för inlämning av uppgifter till kommissionen för behandling

(artikel 95 i förordningen om gemensamma bestämmelser)

Datum för inlämning av förslaget	

Detta tillägg krävs inte när belopp för finansiering på unionsnivå som inte är kopplad till kostnaderna och som fastställs i den delegerade akt som avses i artikel 95.4 i förordningen om gemensamma bestämmelser används.

A. Sammanfattning av de viktigaste delarna

Specifikt mål	Belopp som omfattas av finansiering som inte är kopplad till kostnaderna	Insattstyp(er) som omfattas		Villkor som ska uppfyllas/resultat som ska uppnås för att kommissionen ska betala ut ersättning	Indikator		Måttenhet för de villkor som ska uppfyllas/de resultat som ska uppnås för att kommissionen ska betala ut ersättning	Planerad typ av ersättningsmetod som ska användas för att ersätta stödmottagaren eller stödmottagarna
		Kod ¹	Beskrivning		Kod ²	Beskrivning		

¹ Avser koden i bilaga VI till förordningarna om Amif, instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik och Fonden för inre säkerhet.

² Avser koden för en gemensam indikator, i tillämpliga fall.

B. Detaljerade uppgifter per insatstyp (fylls i för varje insatstyp)

1. Beskrivning av insatstypen			
2. Specifikt mål			
3. Villkor som ska uppfyllas eller resultat som ska uppnås			
4. Sista dag för uppfyllande av villkoren eller uppnående av resultaten			
5 Definition av indikatorn			
6. Måttenhet för de villkor som ska uppfyllas/de resultat som ska uppnås för att kommissionen ska betala ut ersättning			
7. Mellanliggande resultat (om tillämpligt) som leder till ersättning från kommissionen med en tidsplan för ersättningarna	Mellanliggande resultat	Planerat datum	Belopp (i EUR)
8. Totalt belopp (inklusive unionsfinansiering och nationell finansiering)			
9. Anpassningsmetod(er)			

<p>10. Kontroll av uppnådda resultat eller uppfyllda villkor (och, i förekommande fall, mellanliggande resultat):</p> <p>– beskriv vilka dokument/system som kommer att användas för att kontrollera att resultatet har uppnåtts eller att villkoret har uppfyllts (och i förekommande fall vart och ett av de mellanliggande resultaten),</p> <p>– beskriv vad som kommer att granskas, av vem och hur vid förvaltningskontrollerna (inbegripet på plats)</p> <p>– beskriv vilka arrangemang som kommer att göras för att samla in och lagra relevanta uppgifter/dokument.</p>	
<p>11. Användning av bidrag i form av finansiering som inte är kopplad till kostnaderna. Sker bidraget från medlemsstaten till stödmottagarna i form av finansiering som inte är kopplad till kostnaderna? [Ja/Nej]</p>	
<p>12. Arrangemang för att säkerställa verifieringskedjan Ange vilka organ som ansvarar för dessa arrangemang.</p>	

Tillägg 3

Förfarandets referens	Specifikt mål	Metod: Särskild åtgärd/nödhjälp/vidarebosättning och humanitärt mottagande/överföring av personer som ansökt om eller beviljats internationellt skydd	Interventionstyp	Unionsbidrag (EUR)	Förfinansieringsgrad
<type='N' input='M'>	<type='N' input='M'>	<type='S' input='S'>	<type='S' input='S'>	<type='N' input='M'>	<type='N' input='M'>
Beskrivning av åtgärden	[text]				
Medlemsstaten lämnar in en ändring av en tematisk del/ger avslag			Datum: <type='N' input='M'>	Lämnar in/ger avslag: <type='S' input='S'>	
Anmärkning (om medlemsstaten ger avslag eller om målen och delmålen för indikatorerna inte uppdateras bör en motivering registreras. Tabellerna 1 i punkterna 2.1.3, 3.1 och 3.2 i denna bilaga bör ses över)	[text]				

Den tematiska delen